N. RADLOV

Povestiri în imagini

N. RADLOV

Povestiri în imagini

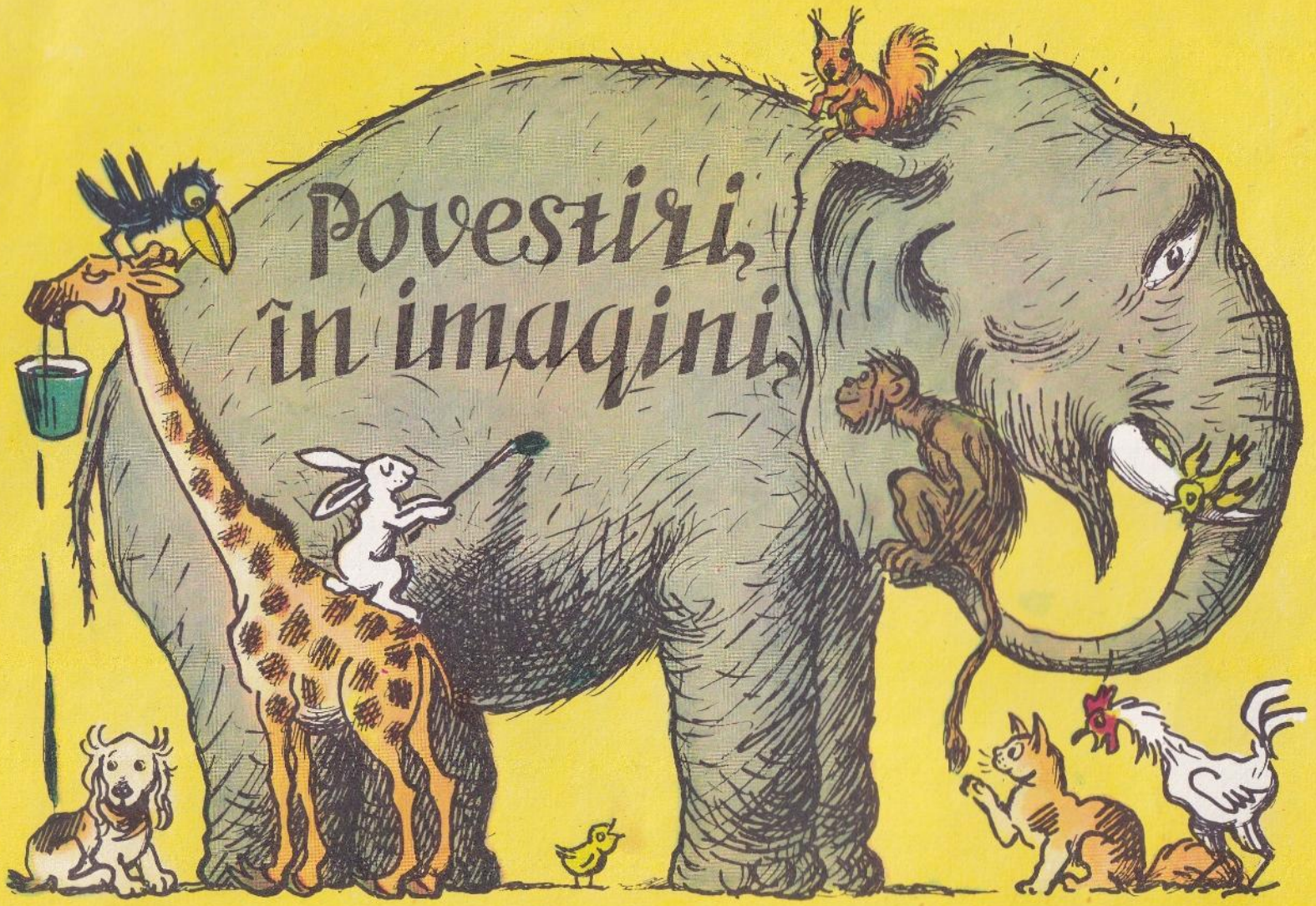

EDITURA PROGRESS, MOSCOVA — EDITURA ION CREANGĂ, BUCUREȘTI

Ilustrații de N. Radlov

Texte de N. Ghernet, N. Dilaktorskaia și
D. Harms
Traducere de Ion D. Goia

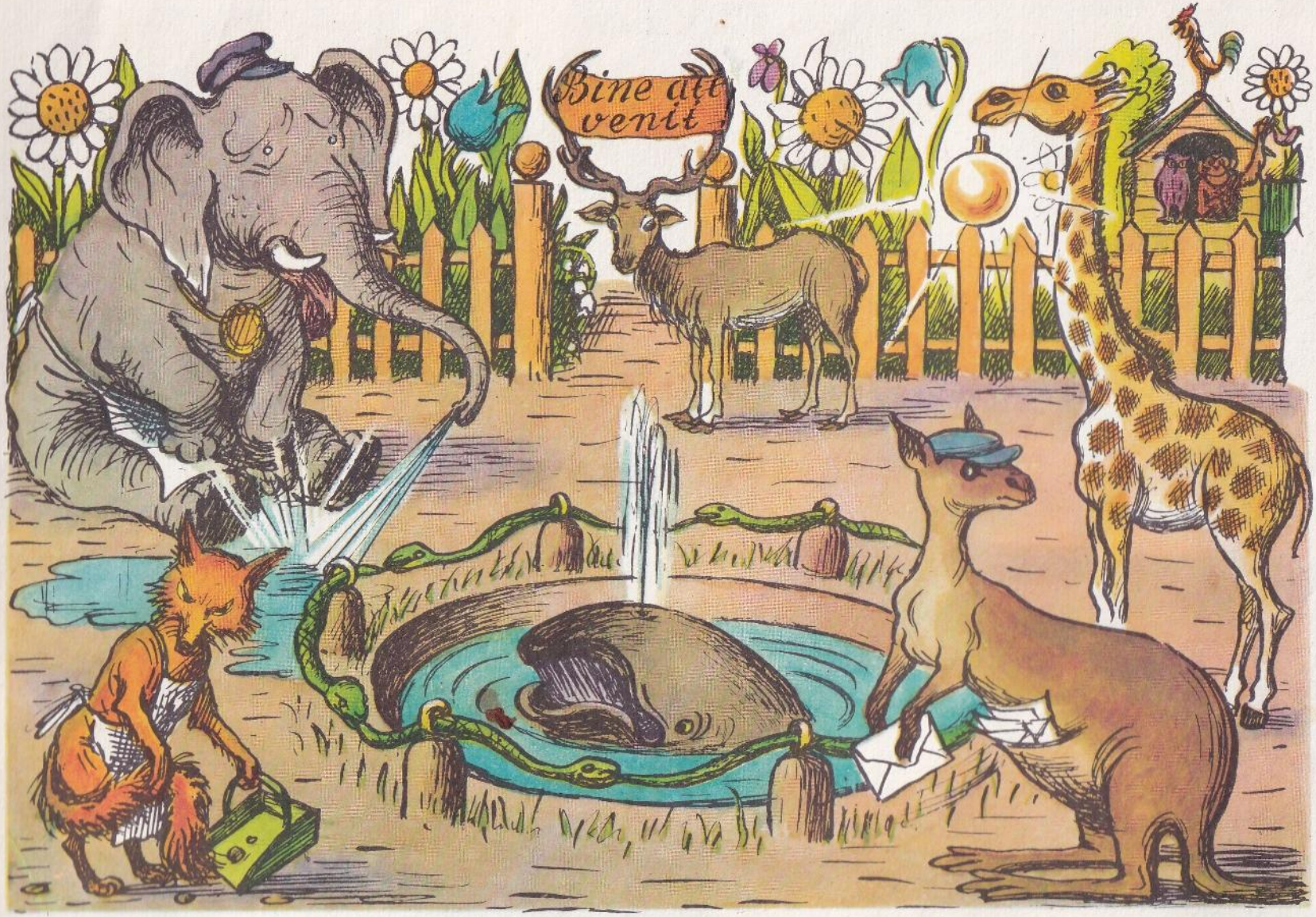
Bine ați venit

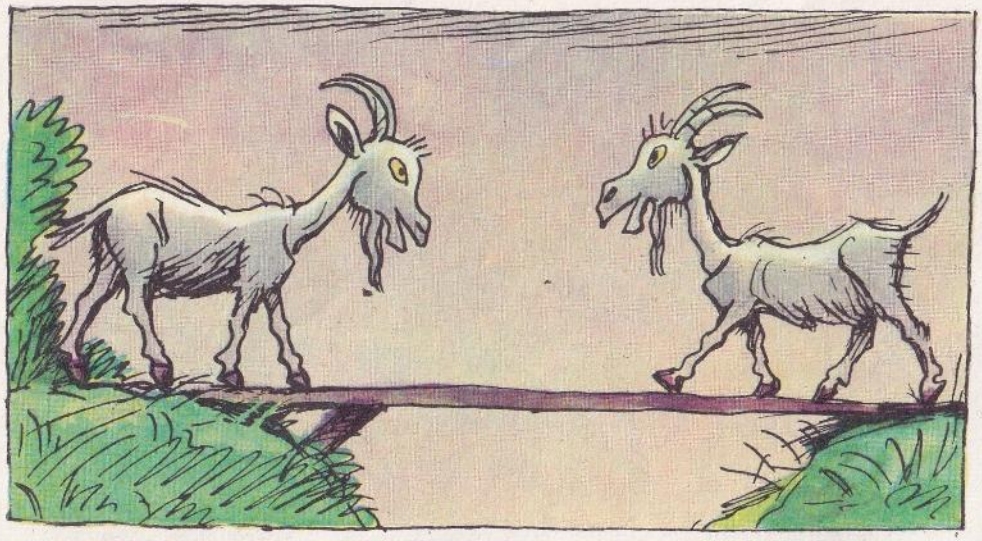

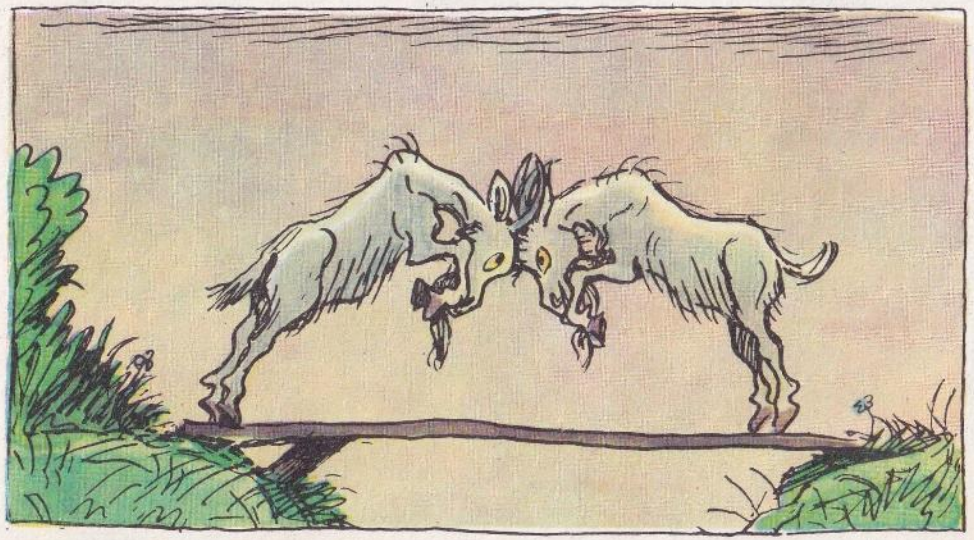

Pe-o podișcă, doi țăpei
Se izbesc de sar scîntei.

Cearta lor în lac i-a dus,
Cu picioarele în sus.

CLOȘCA NEDUMERITĂ

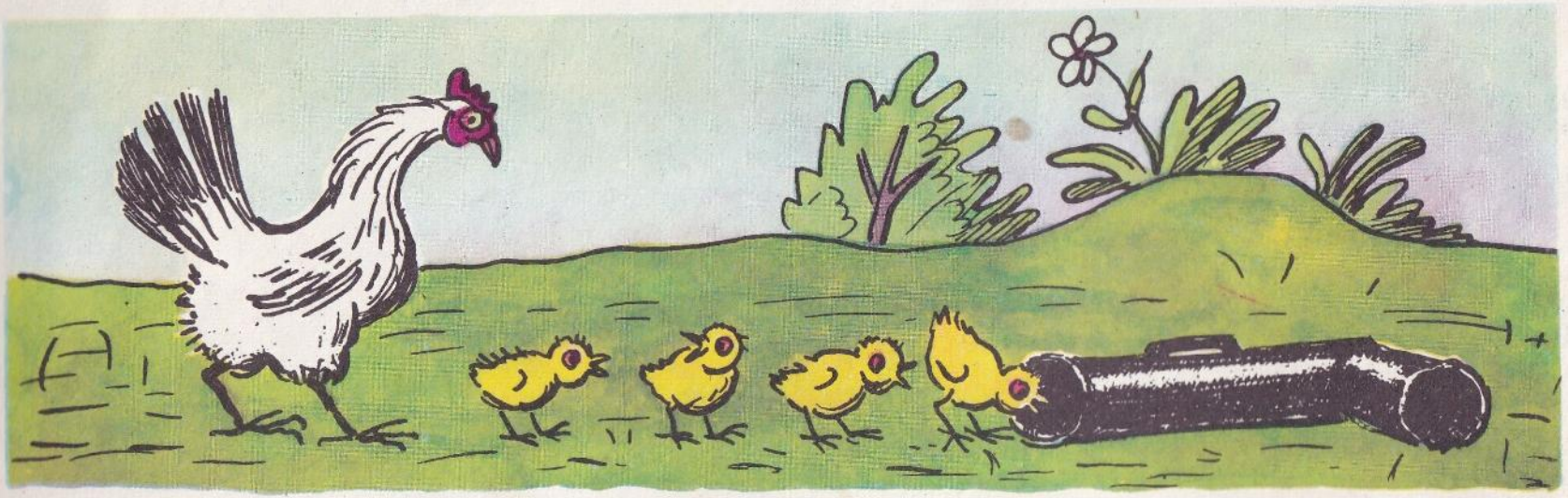

— Cot-cot-cot! Vă rog să-mi dați
Puii mei adevărați!

PRIETENUL ADEVĂRAT LA NEVOIE SE CUNOAȘTE

— Eu căpșuna aș mînca,
Dar e jos, n-o pot lua...

— Ți-o aduc eu, dar, să știi:
Tu de coadă să mă ții.

— Iat-o!
— Vai, ce bună e,
Mulțumesc, prietene!

— Treceți-mă voi înot,

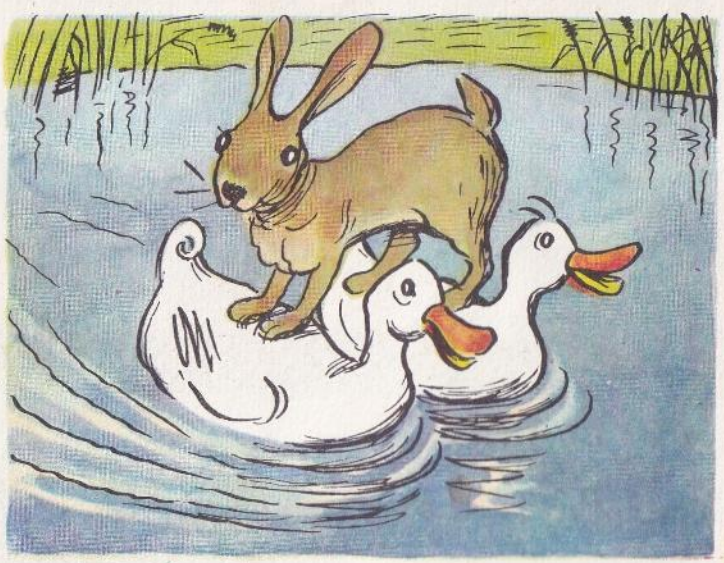

Că singur să trec, nu pot.

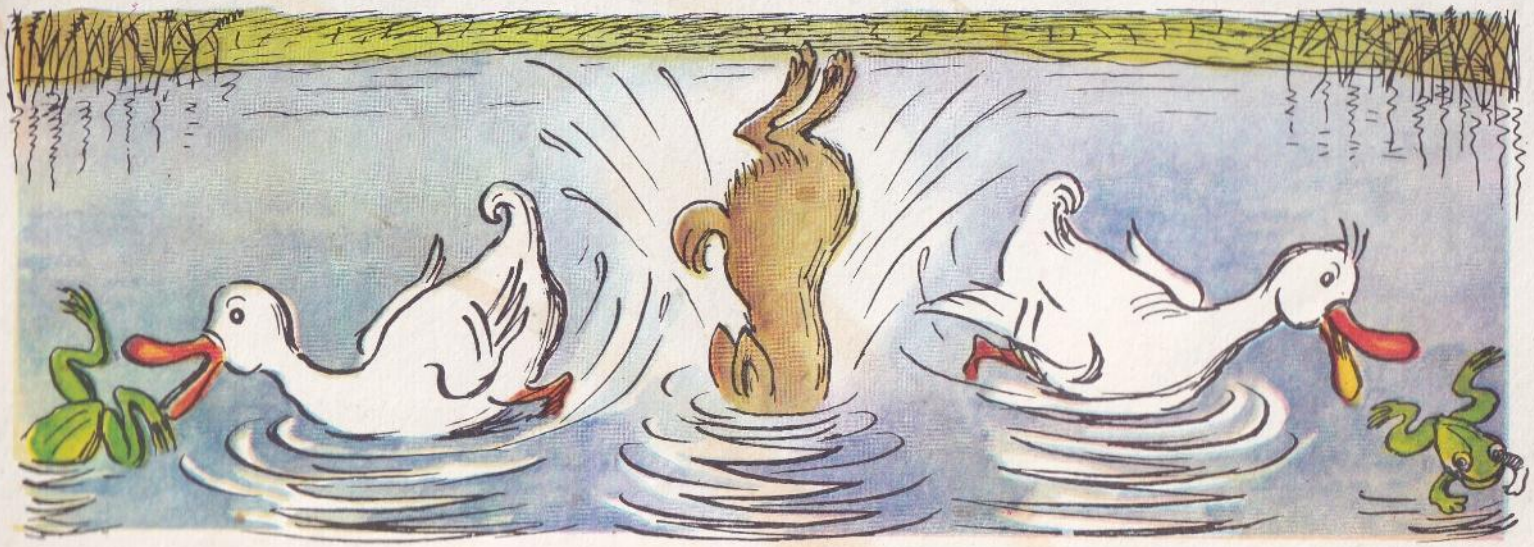

Bîldîbîc! În apa rece,
Era gata să se-nece.

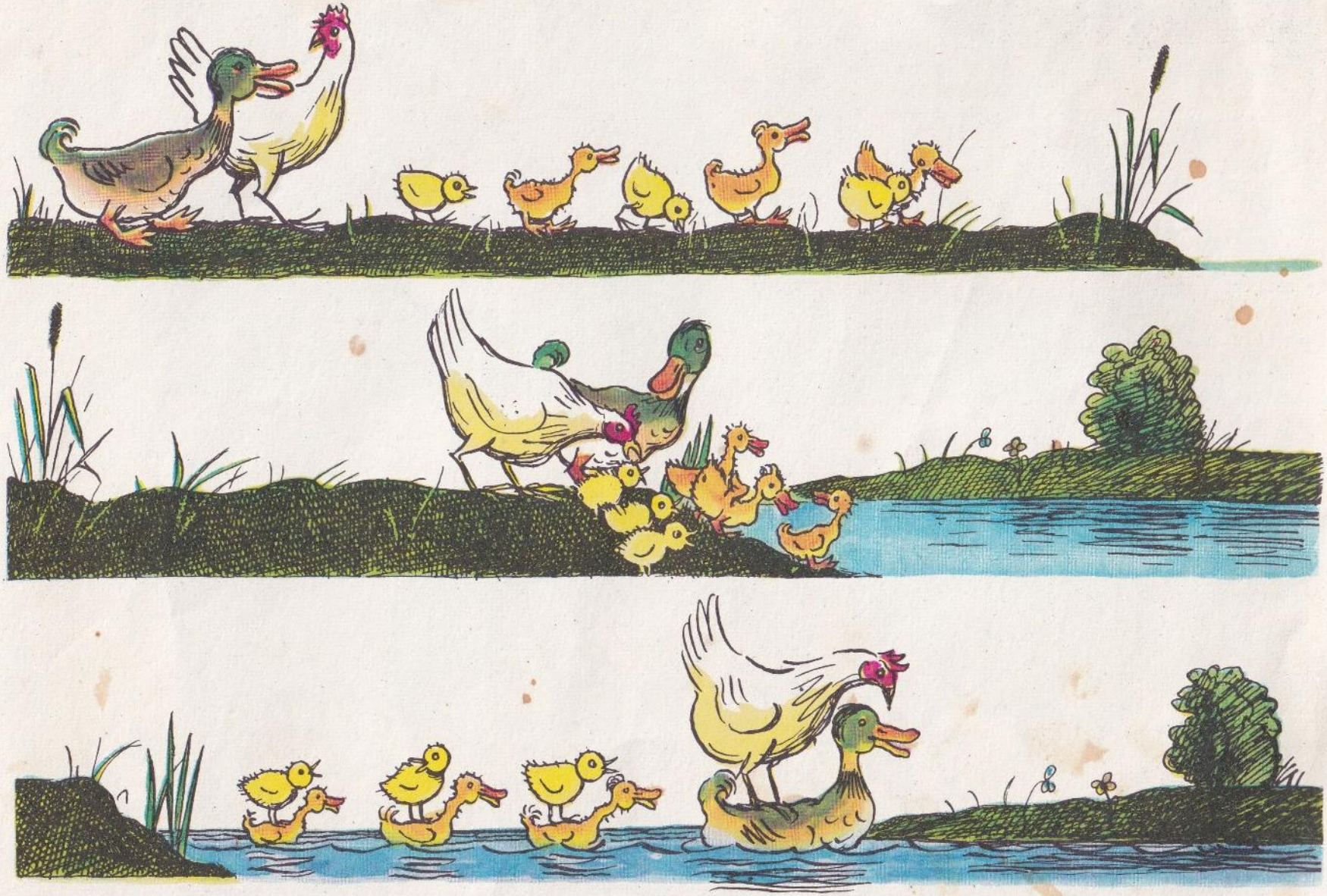

Merg cu toții la plimbare

Și-ntîlnesc o apă mare.

Dar, cu-al raței ajutor,
Rîul l-au trecut ușor.

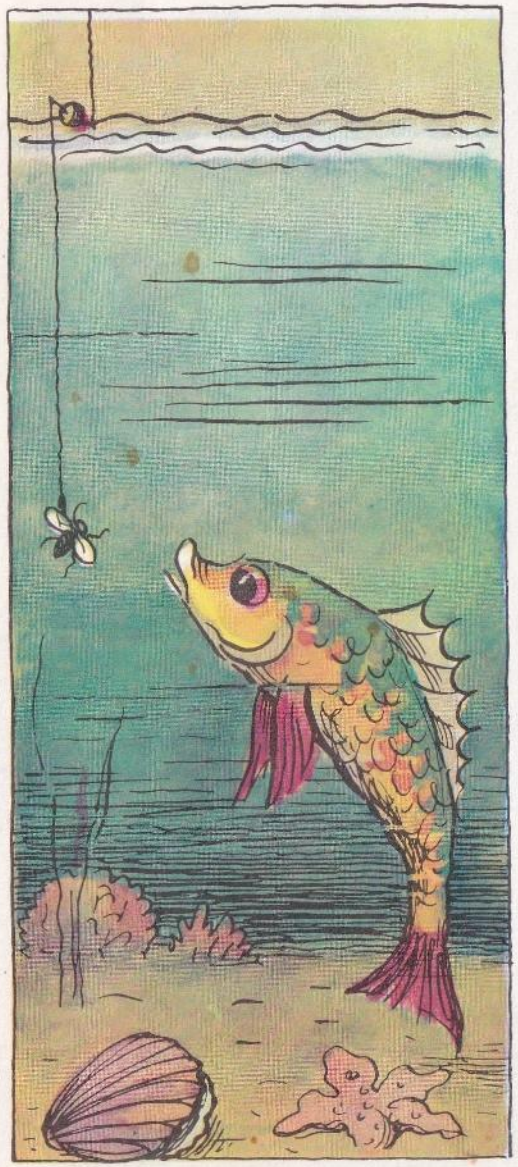

— Musca asta-i cu bucluc.

Iată cum am s-o apuc!

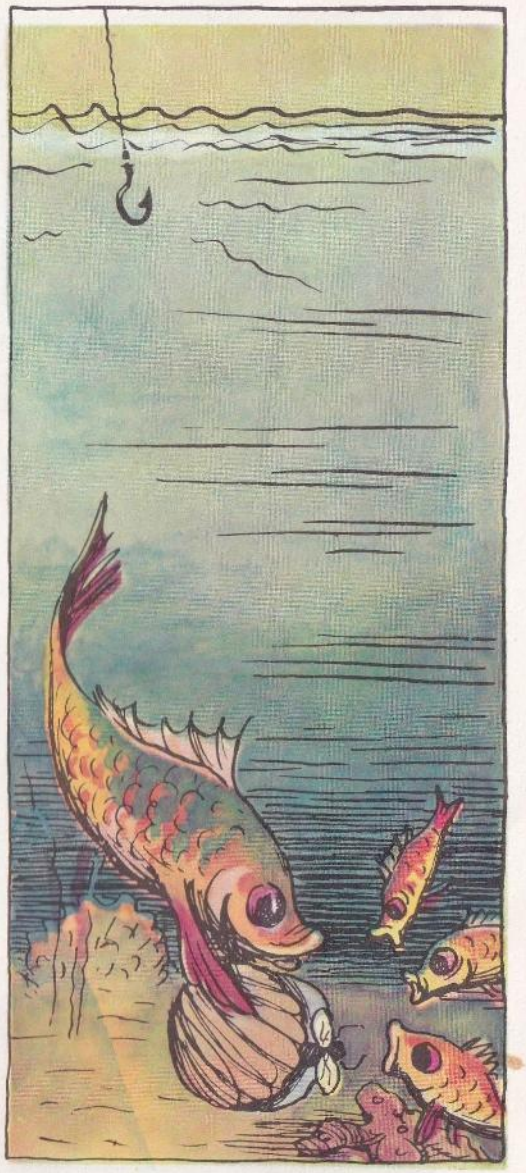

Este clar: atare pește
În cîrlig nu nimerește.

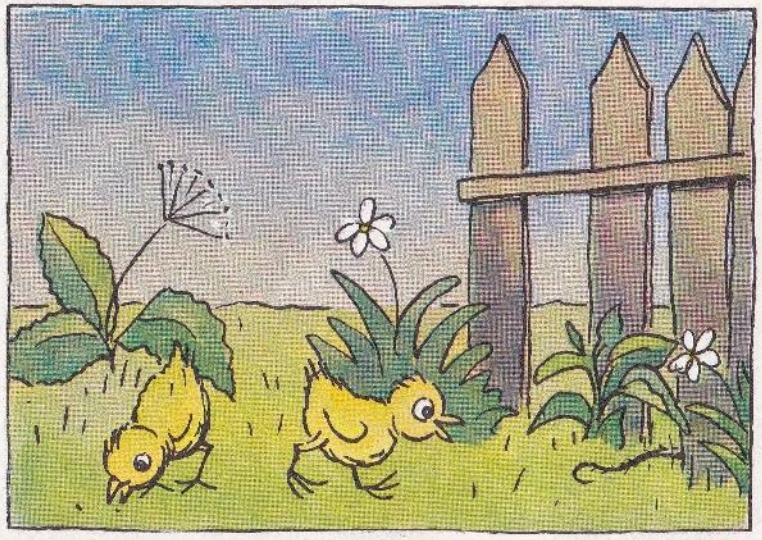

Jos, prin iarbă, într-o dungă,
A zărit o rîmă lungă.

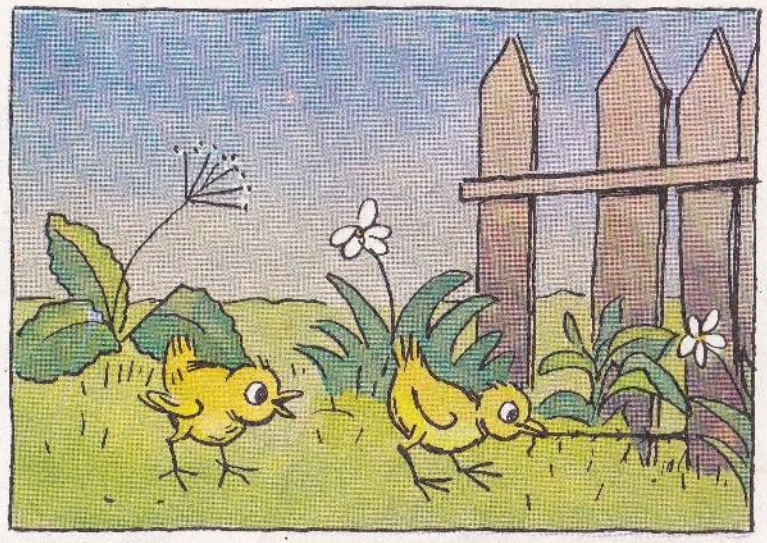

O-nhață cu ciocul bine
Și o trase către sine.

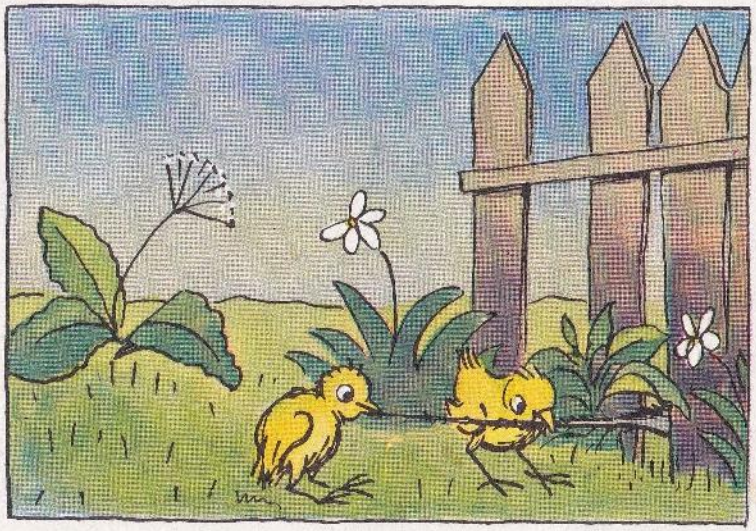

Greu de tot! În ajutor,
Vine celalt puișor.

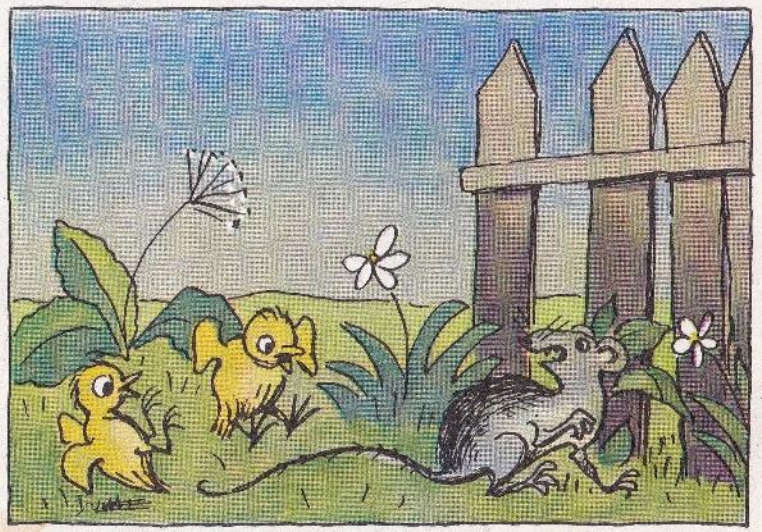

— Auleu! Nu-i rîmă, bre,
Ci coadă de șoarece!

DE CE S-AU CIOCNIT MOTANII

Doi motani s-au repezit,
Nas în nas au nimerit.

Voi, copii, aţi priceput
Cum a fost de la-nceput?

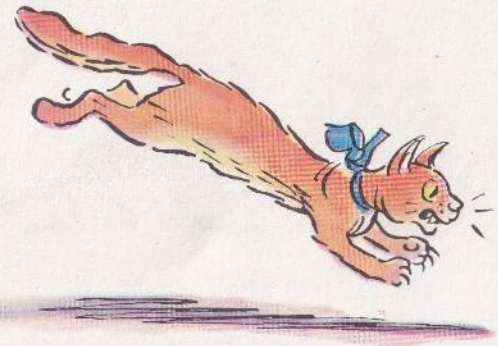

— I-al meu!

— I-al meu!

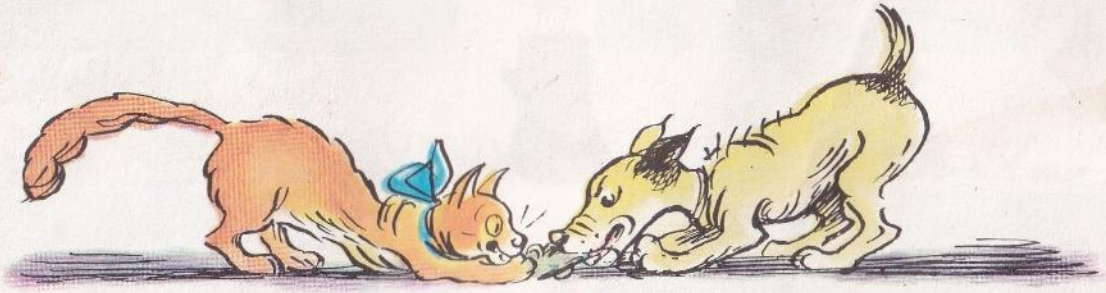

— Îţi arăt eu!

Curînd văzură foarte clar
Că se certaseră-n zadar.

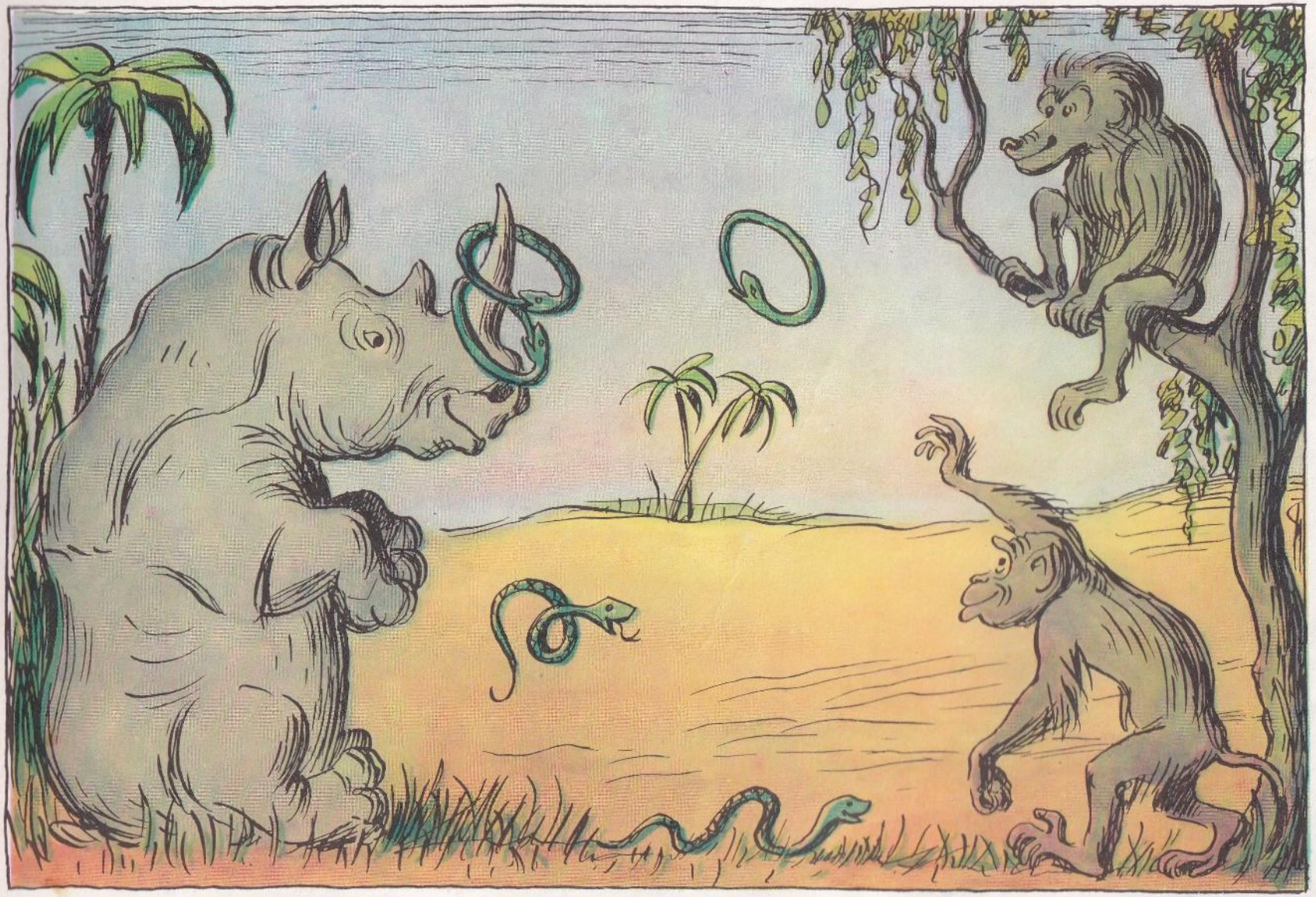

Rinocerul stă de joacă,
Cu cei mici adeseori.

Și-ar tot sta cei mici cu dînsul,
De cu seară, pînă-n zori.

— Sari încoace, băiețel,
Să-ți dea tanti morcovel.

— Vin în zbor. Vedeți ce bine,
Parașuta mea mă ține?

CÎINIȘORUL ȘI MUSCA

Un cîinișor stătea culcat
Covrig, pe-un scaun tapisat.

O muscă, bîzîind de zor,
Îl deșteptă pe cîinișor.

Iar cîinișorul, supărat,
Vru să înhațe musca-ndat!

Simțind că dacă stă, o mușcă,
Zbură muscuța, ca din pușcă.

Dar cîinișorul, păcălit,
Vru s-o găsească negreșit.

Atunci, un arc, țîșnind avan,
Îl azvîrli pînă-n tavan.

Umblase-ariciul, peste zi,
Și ca să mîie, poposi.

Apoi, să doarmă se lungea,
Cu bocceluța alăturea.

Mirat, se-ntreab'a doua zi:
Bocceaua, oare, unde-o fi?

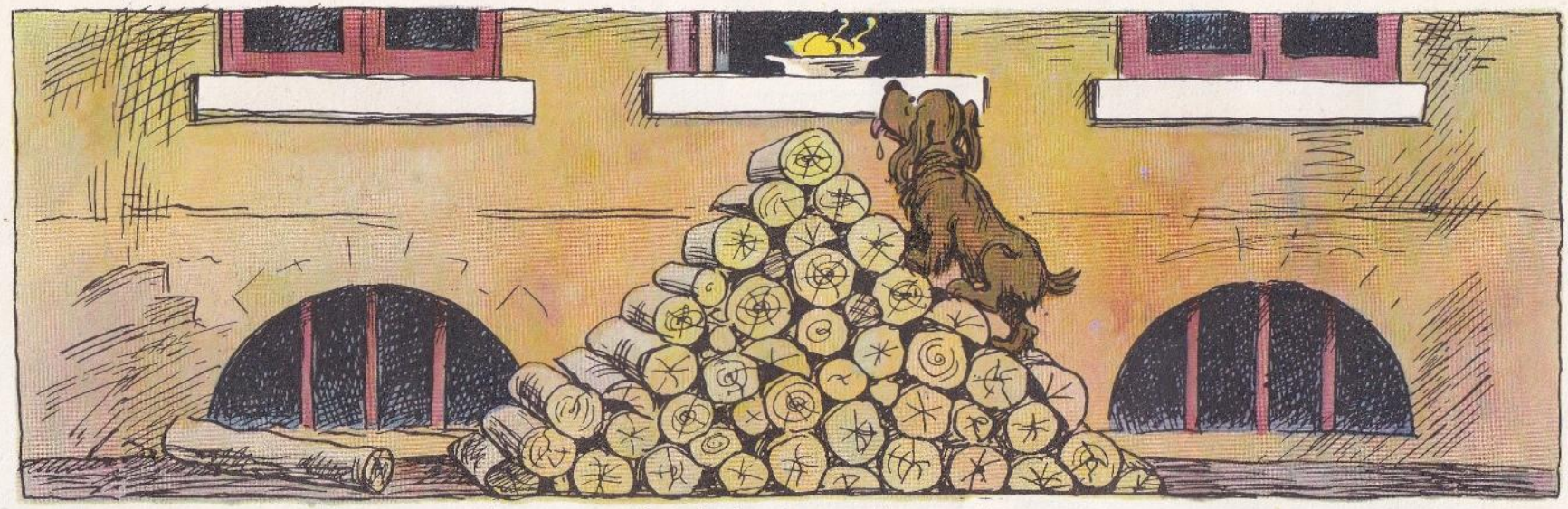

— Ah, îmi vine apă-n gură,
Voi mînca acum friptură!

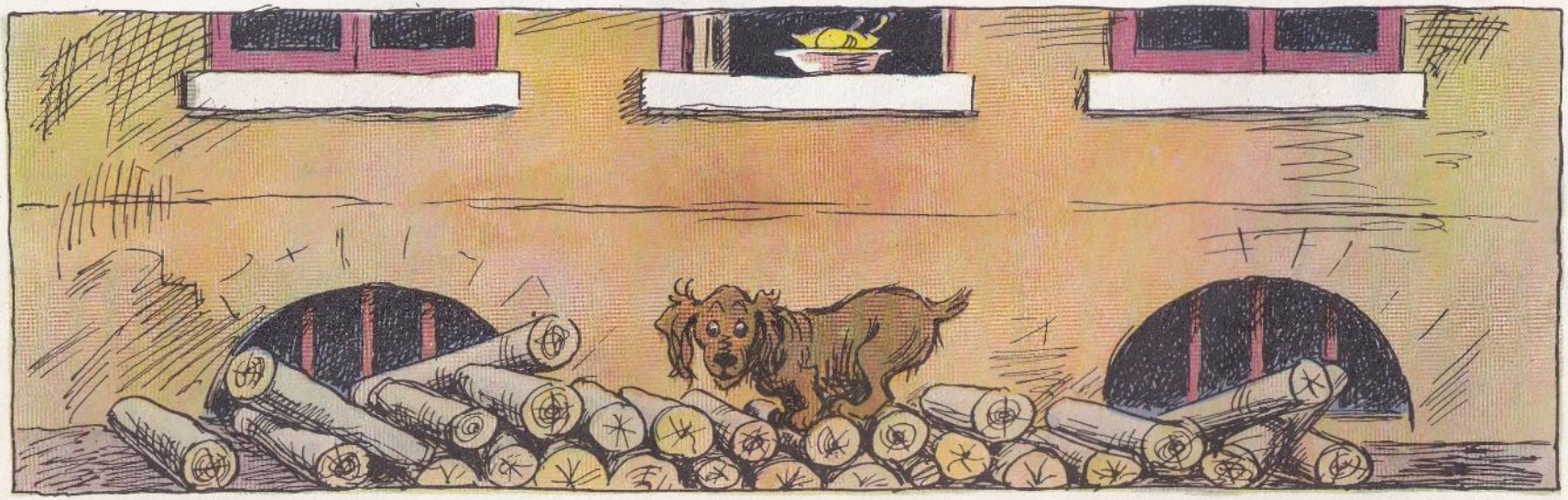

Lemnele s-au prăvălit,
Planul nu i-a izbutit.

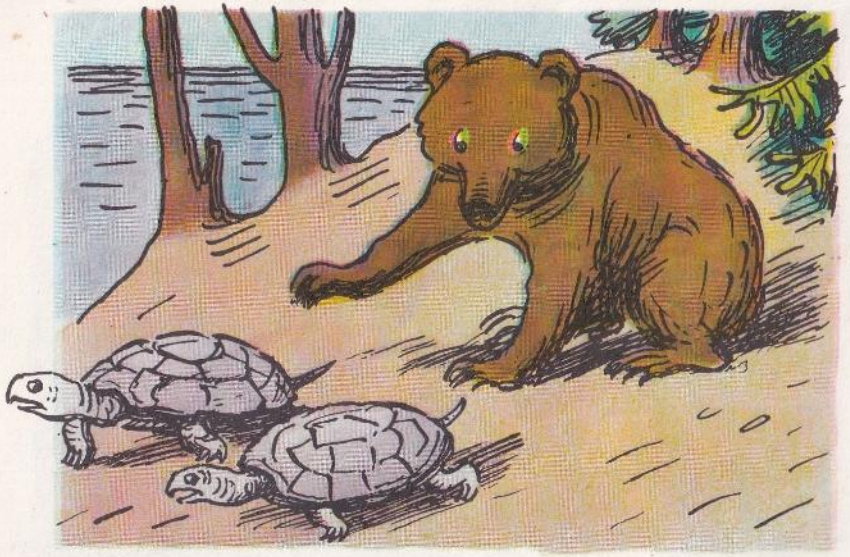

— Hei, degeaba-i orice grabă,
Mi-aţi căzut de-acum în labă!

Broaștele s-au ridicat,
Iute s-au îmbrăţișat

Și s-au dat de-a dura-n mare...

Rîs de urs în gura mare.

De-ar fi stat cuminți în iaz,

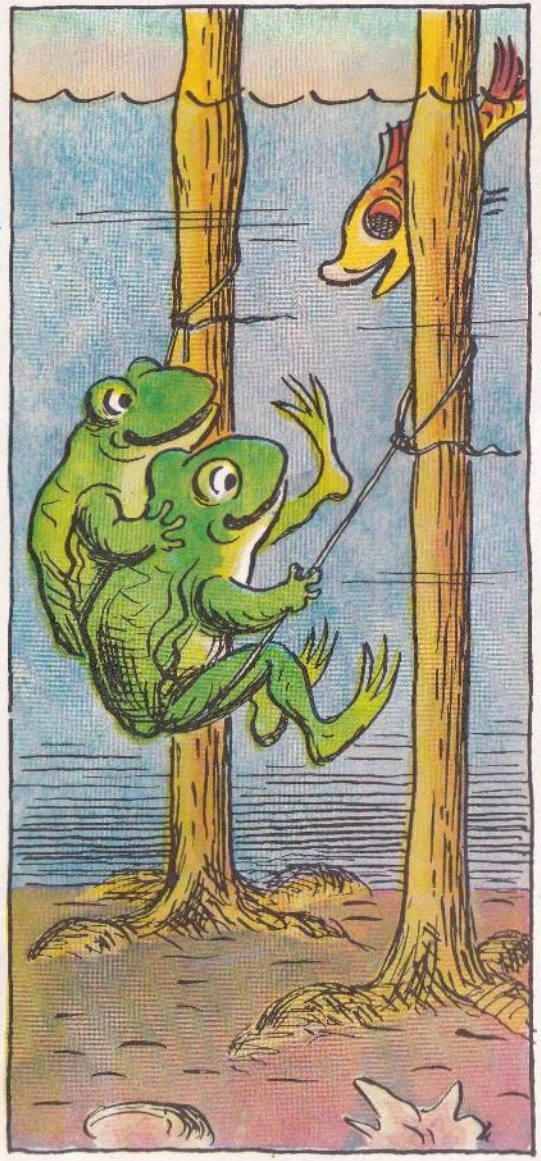

N-ar fi dat de-acest necaz...

CÎND DOI SE CEARTĂ, AL TREILEA CÎȘTIGĂ

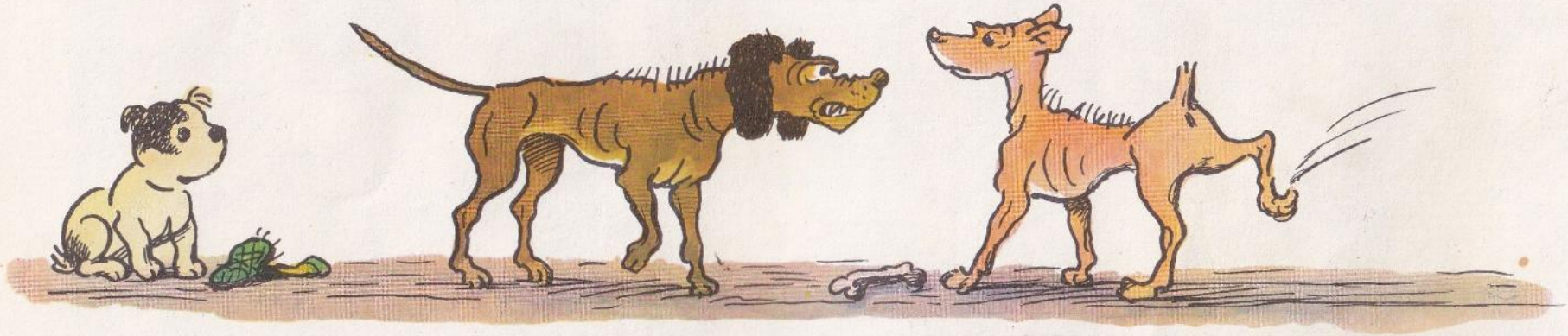

— E osul meu, și n-aștepta
Să fac din tine ciulama!

Și-n timp ce se băteau năuc,

Vai, osul se făcu... papuc!

UNDE-I GHEMUL?

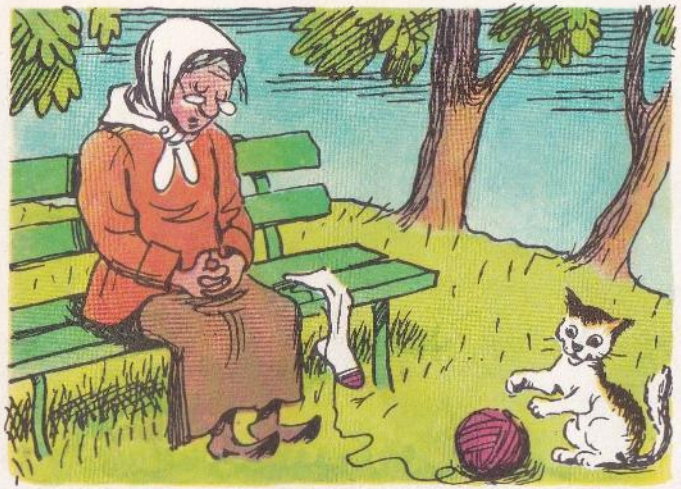

Uşurel, în vîrful labei,
Se juca cu ghemul babei.

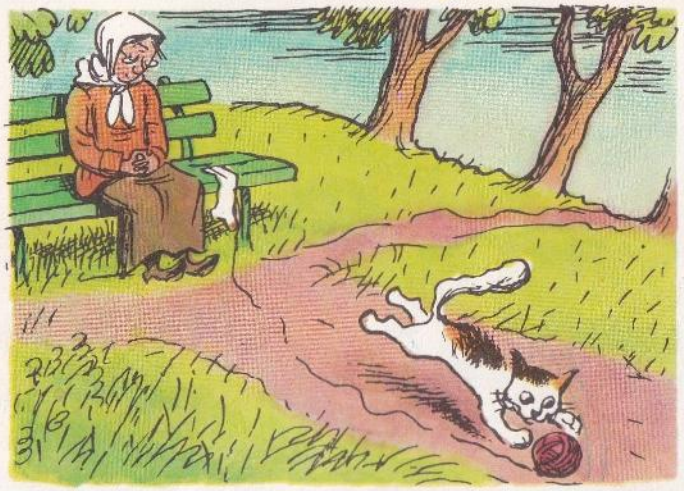

Ghemu-atunci găsi cu cale
Să o ia din loc, la vale.

Se rotea, nu sta defel,
Iar pisoiul — după el!

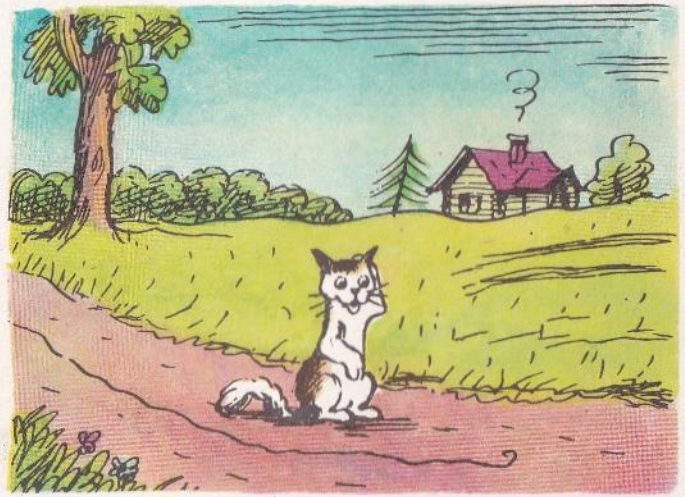

Oare ce s-a petrecut,
Ghemul unde-a dispărut?

— Prindeți iute pălăria

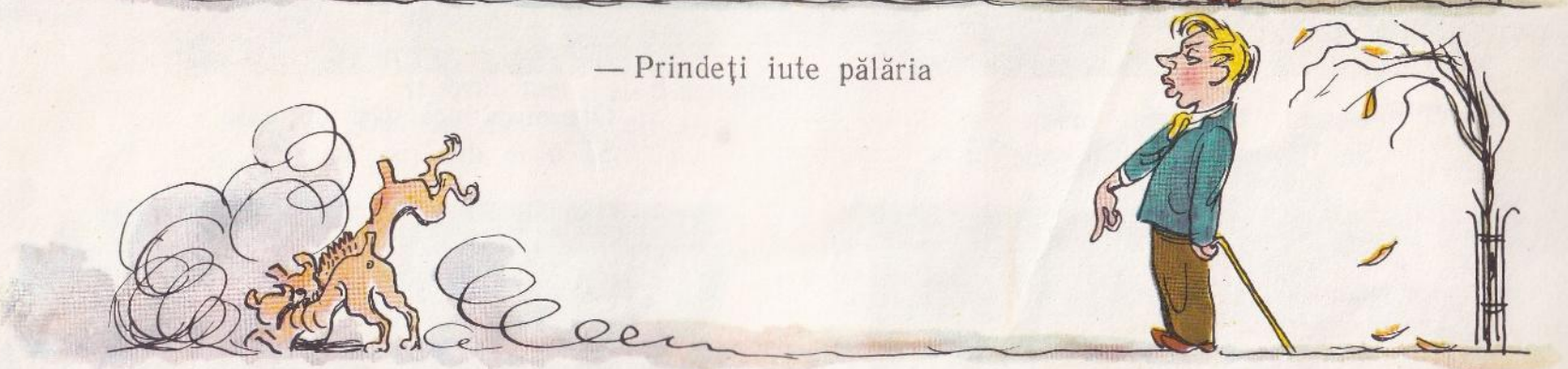

Și mi-o aduceți acia!

Câinii i-au adus-o-ndată:
Fiecare — o bucată...

CUM A CĂRAT ARICIUL MERELE

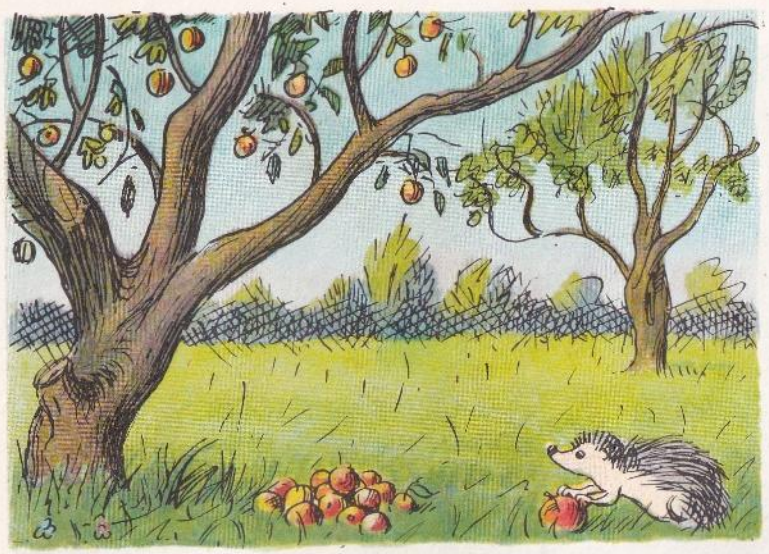

— Cîte-un măr, să car, e greu...

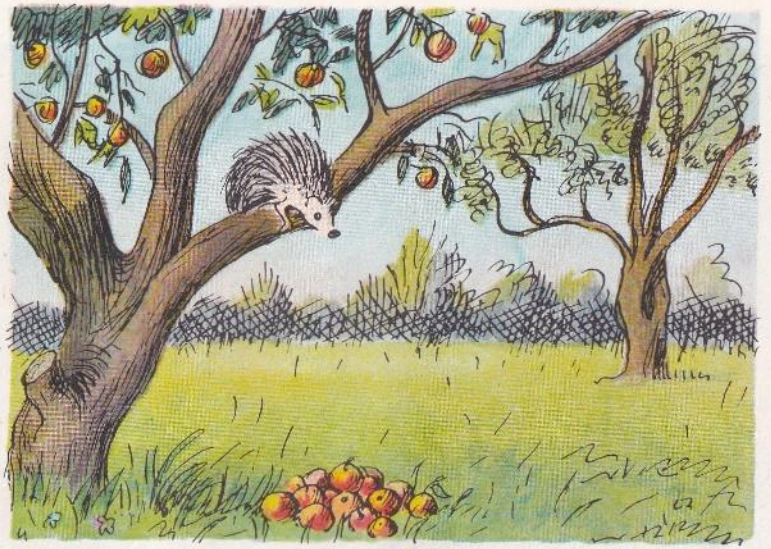

Voi sări acuma eu,

Să le iau în ţepi, şi, iată:

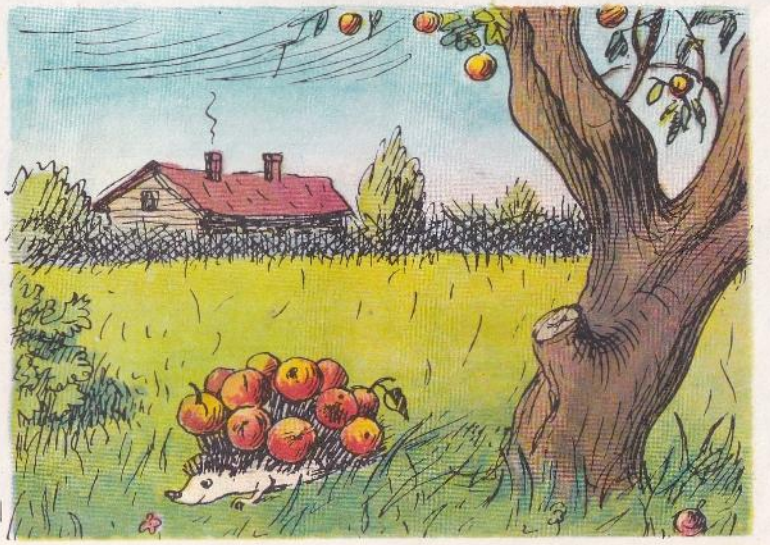

Le car pe toate deodată!

ARICELUL OBOSIT

Aricelul plînge tare:
— Nu mai pot, vai, de picioare!

Mama-n leagăn l-a suit;
Aricelu-i fericit.

CINE SAPĂ GROAPA ALTUIA...

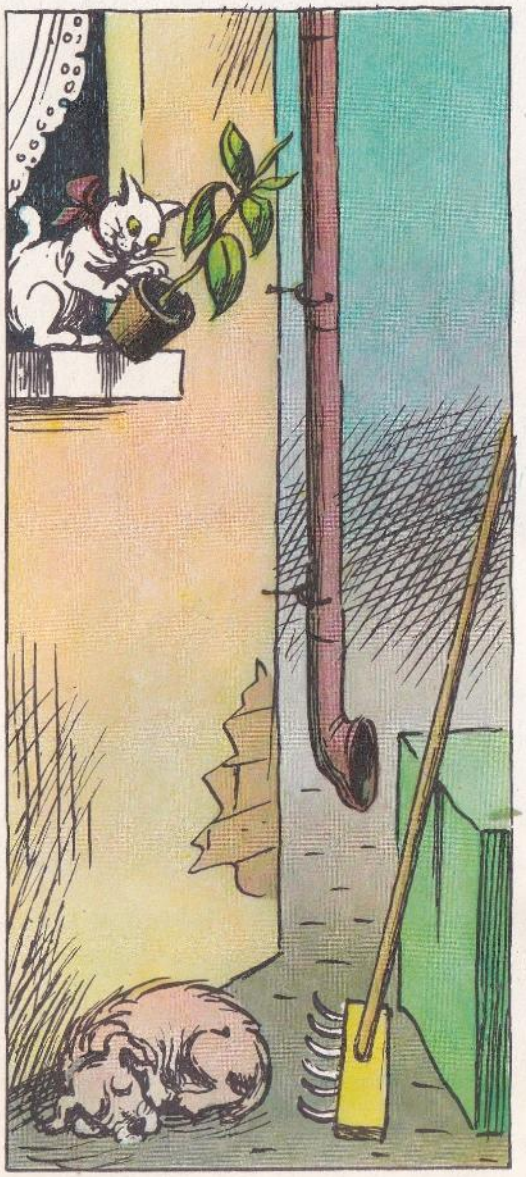

Lipsit fiind de gînduri bune,
Vru pe Grivei să se răzbune.

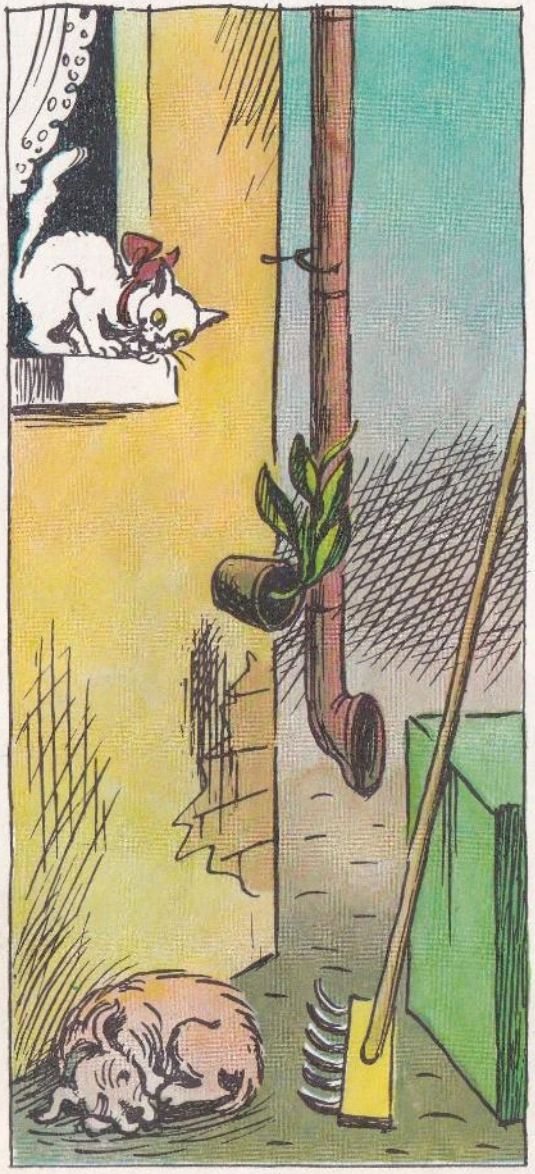

Ghiveciu-n cîine azvîrli,
Dar ţinta nu o nimeri.

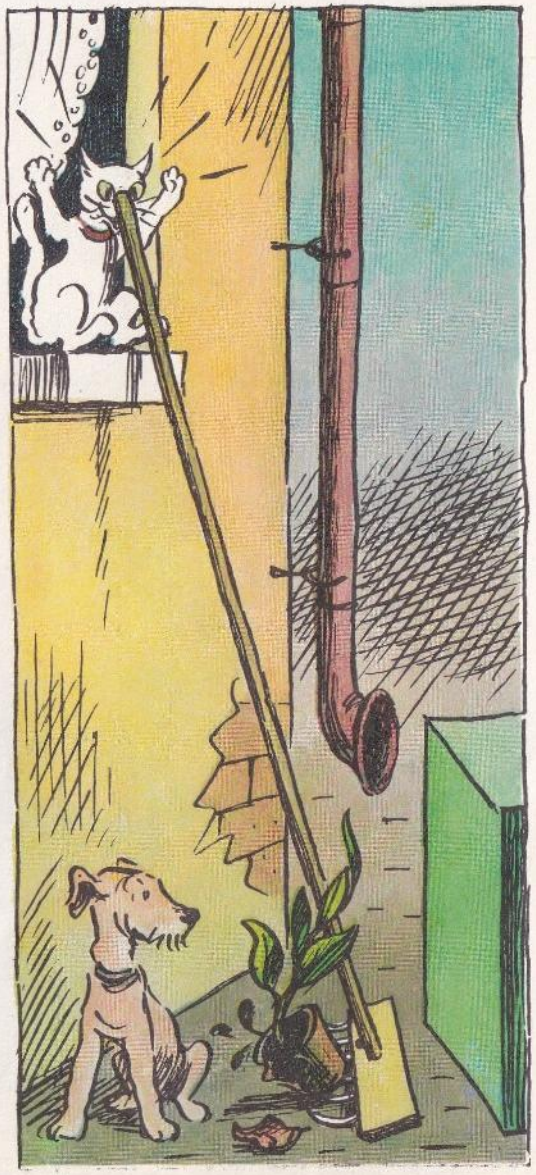

Cotoiul cel afurisit,
De greblă fu în nas pocnit.

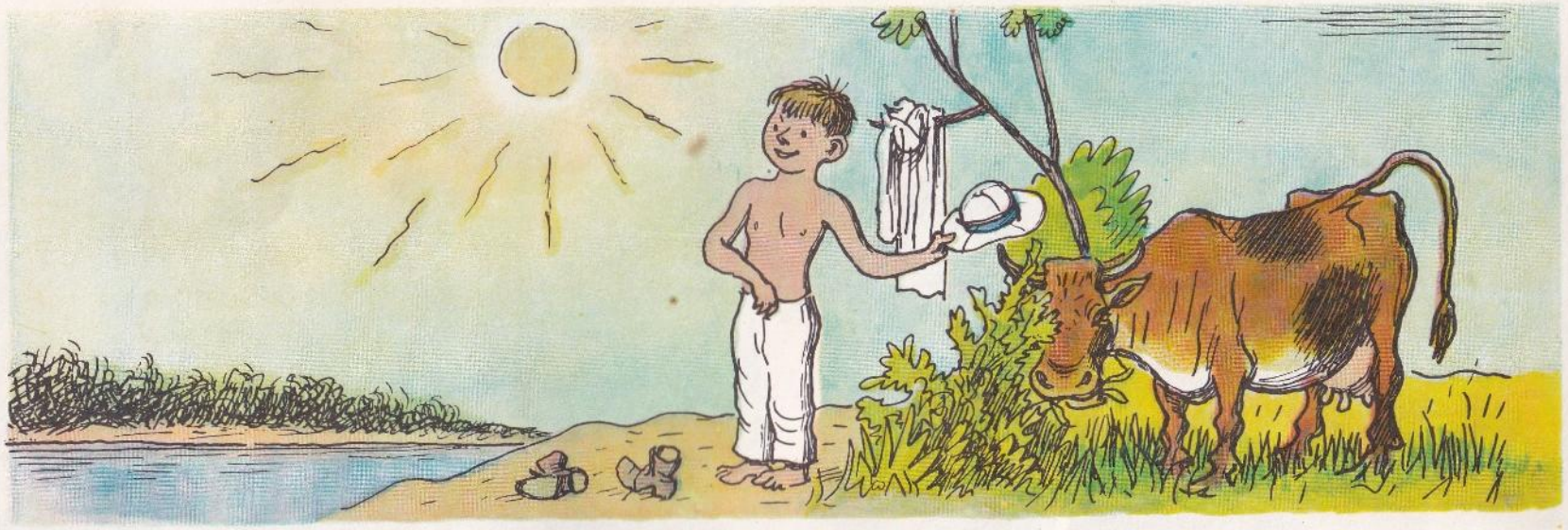

— E cald. Încep să mă dezbrac,
Pun pălăria în copac...

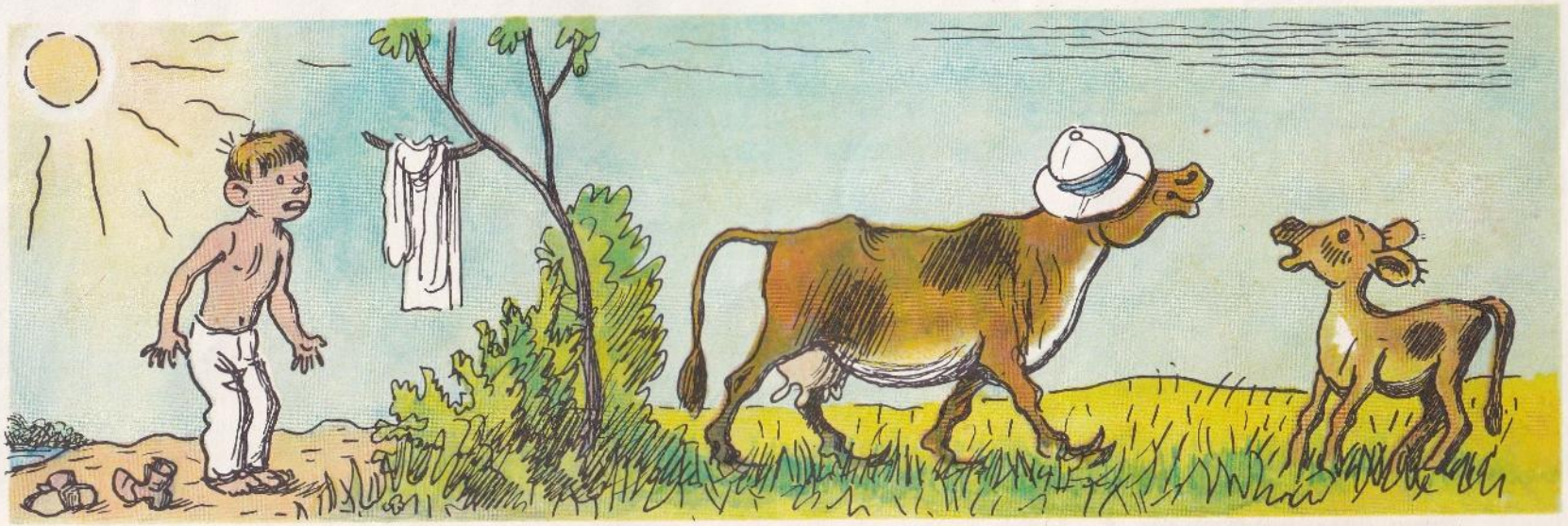

Dar pălăria — visez oare? —
Porni deodată la plimbare...

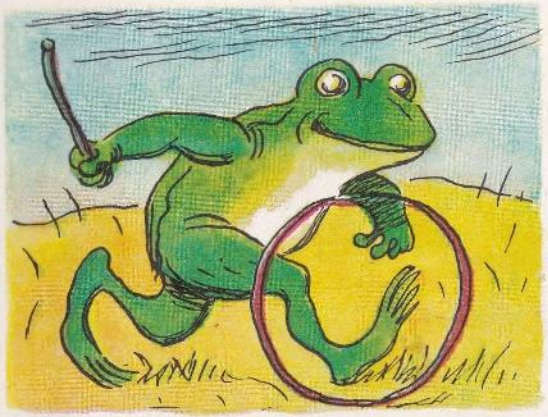

Își începuse un brotac,
Cu cercul, joaca, lîngă lac.

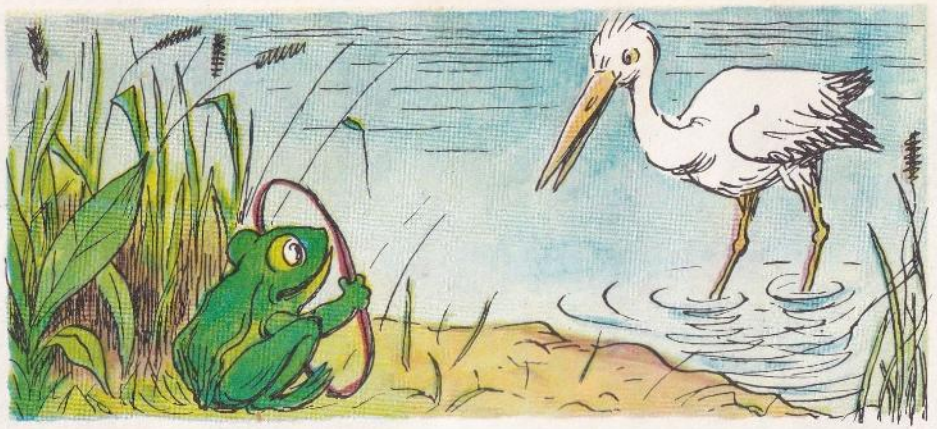

Pășind bărzoiu-ncetinel,
Mi-l și zări pe brotăcel.

Bărzoiul nu-l lăsă deloc,
Și-l prinse pe brotac în cioc.

Prin cerc și mintea lui isteață,
Brotacul a rămas în viață.

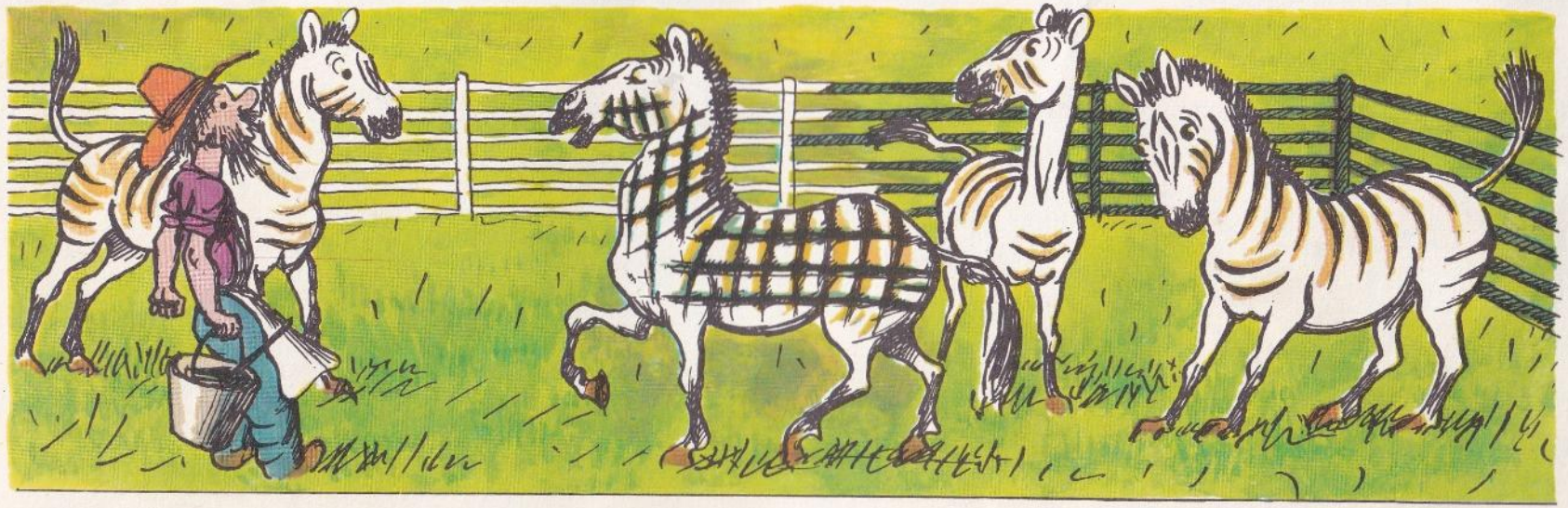

— Iat-o zebră-n pătrățele!
Doar în dungi știam că-s ele...

Pătrățelele-ați ghicit
Zebra cum le-a dobîndit?

Furtuna-ncepe, norii mînă...

Umbrela îi zbură din mînă.

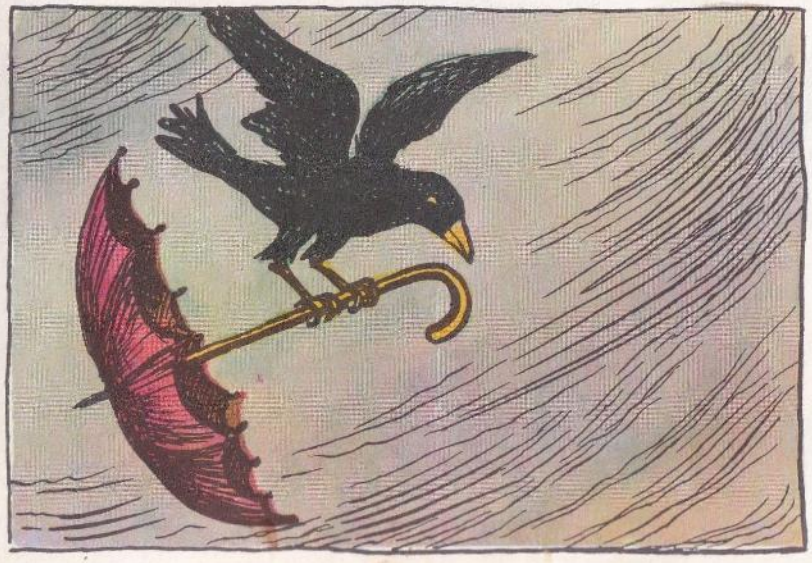

Și, datorită vîntului,

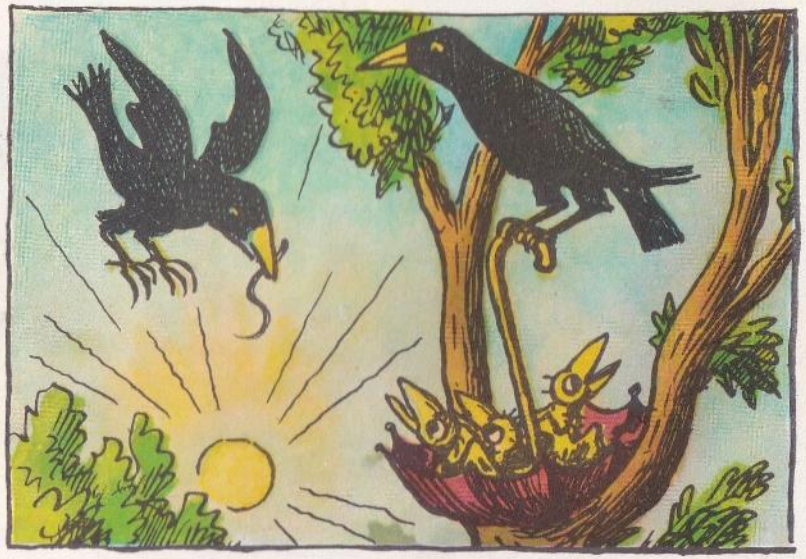

Găsiră casă pentru pui.

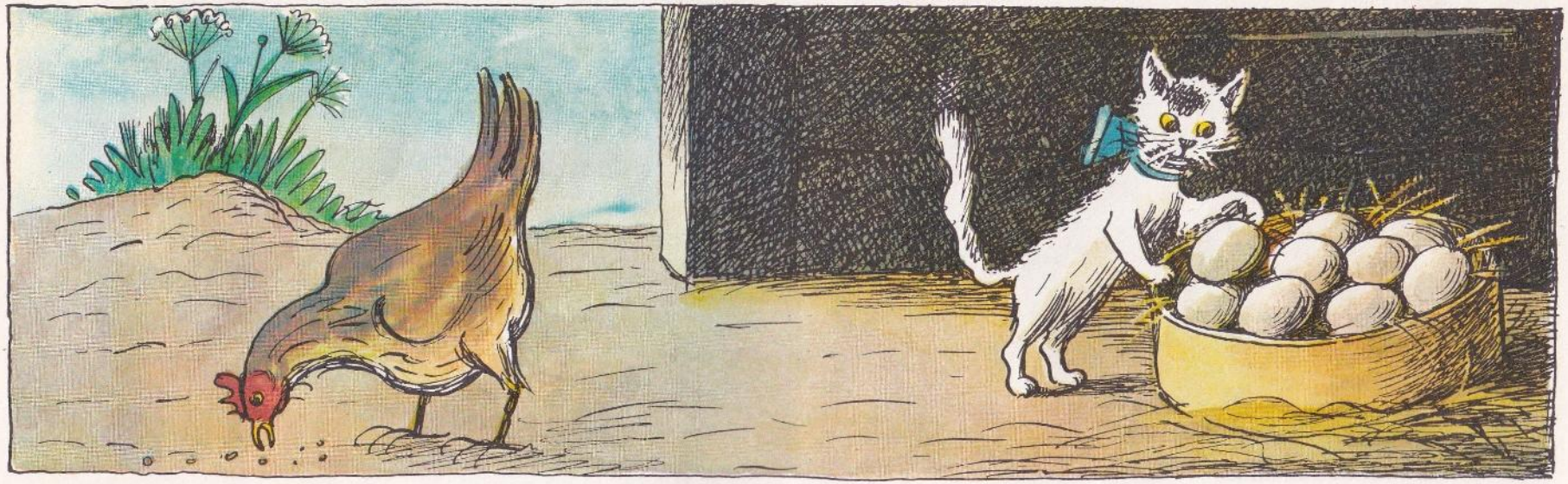

Pisoiul e nedumerit:

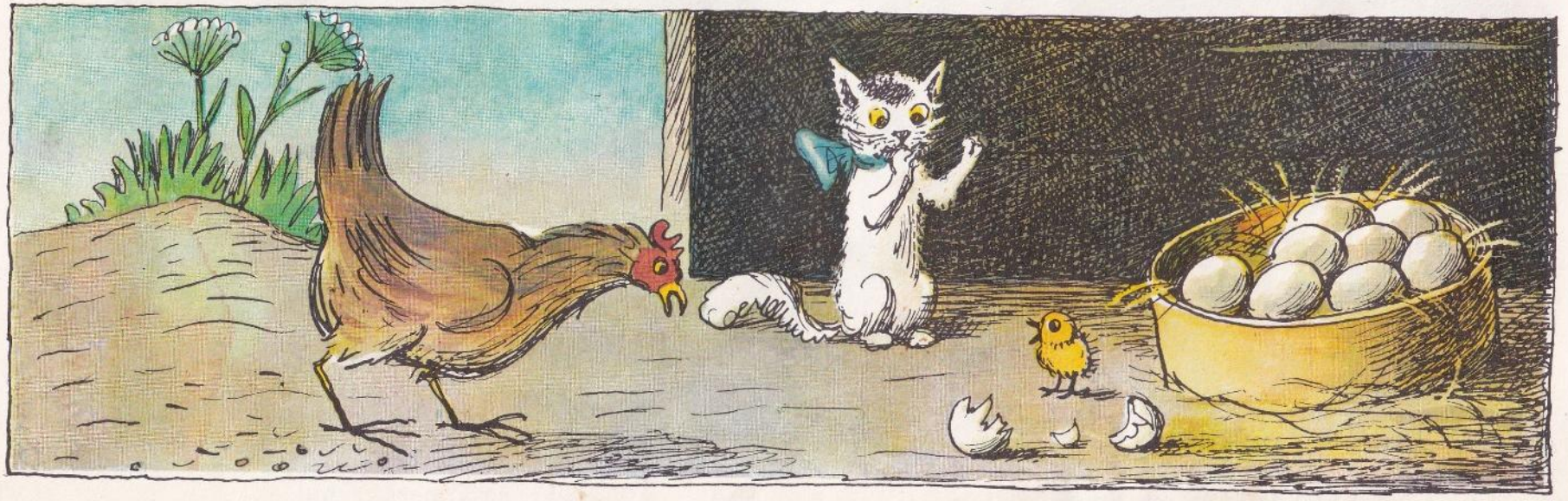

„De unde puiul a venit?“

— Vai, ce mere frumușele!
Cum s-ajungem noi la ele?

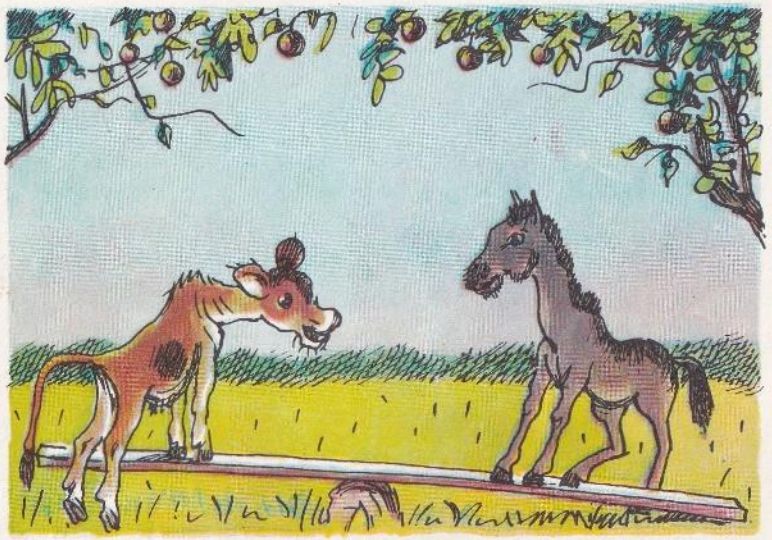

— Să-ncercăm să folosim
Leagănul, ca să sărim.

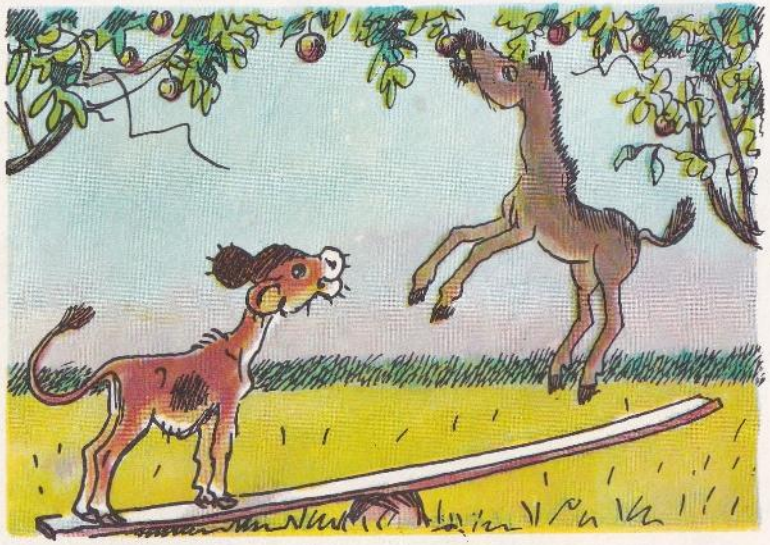

Hopa! sare mînzul bine
Și cu măru-n gură vine,

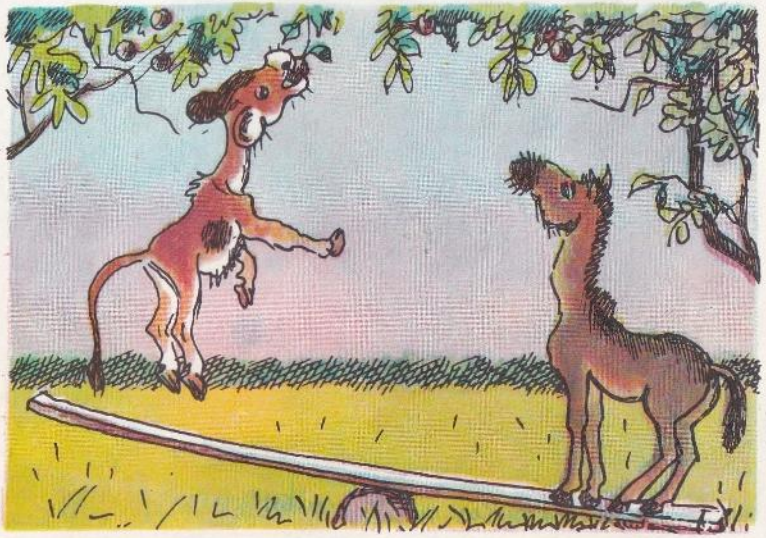

Iar viţelul, inimos,
Nu se lasă mai prejos.

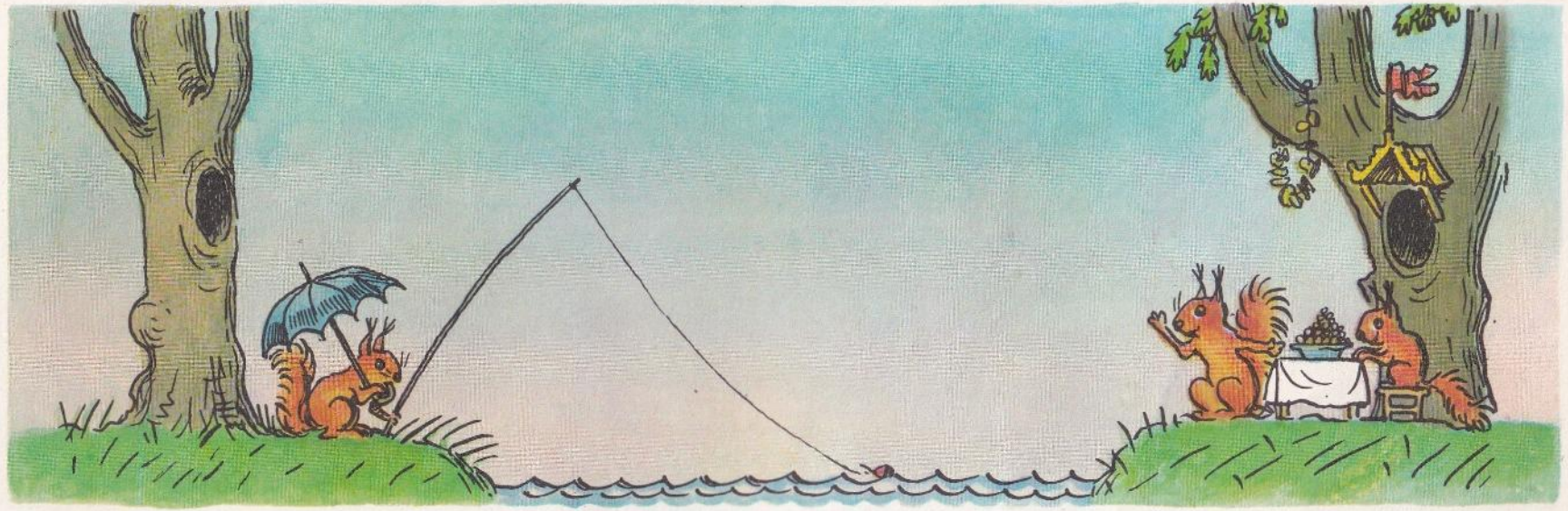

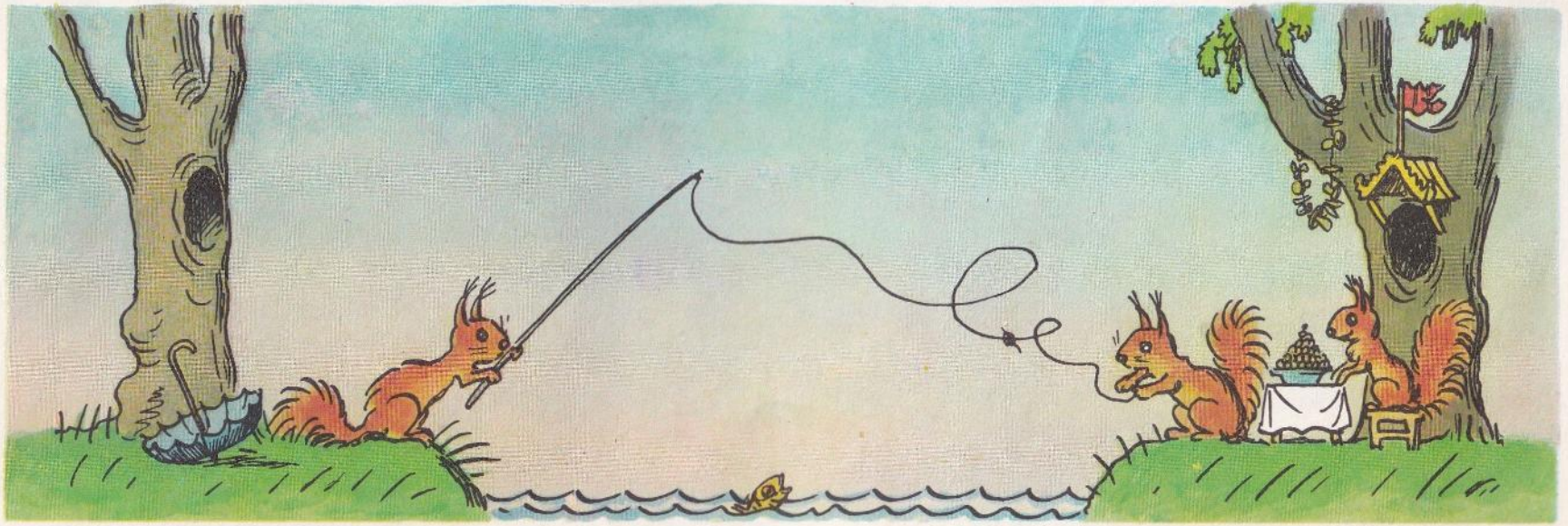

— Veveriță, jupîneasă,
Te poftim să vii la masă;

Însă nu e pod, și, deci,
Nu știm apa cum s-o treci.

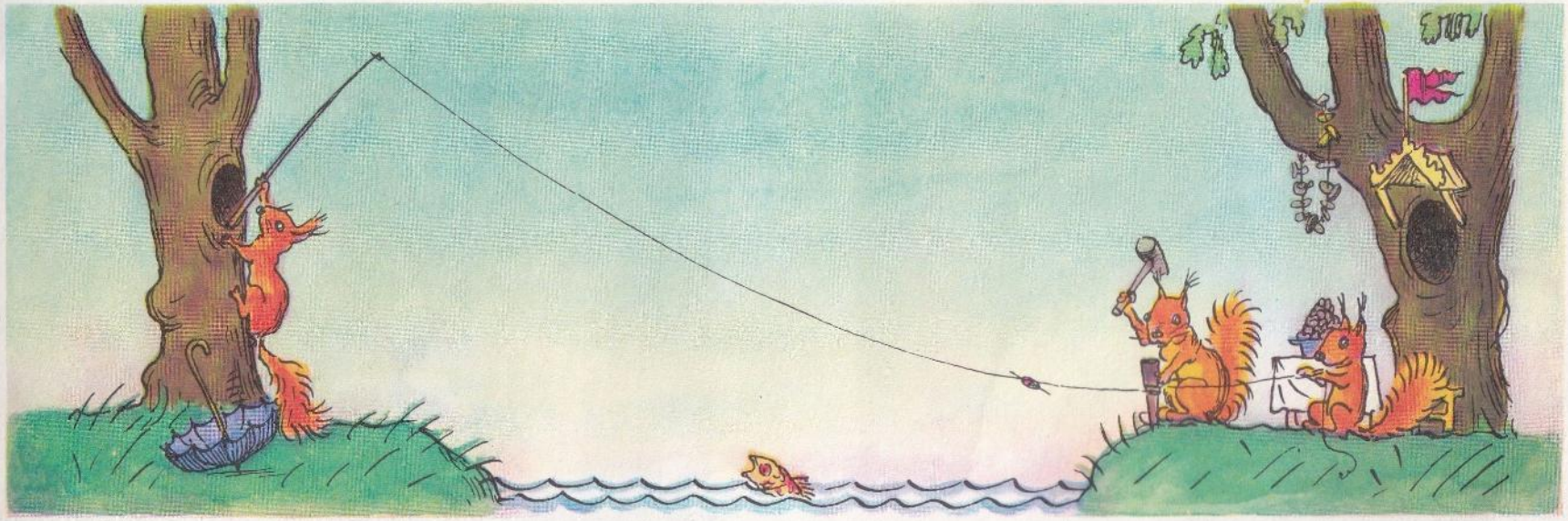

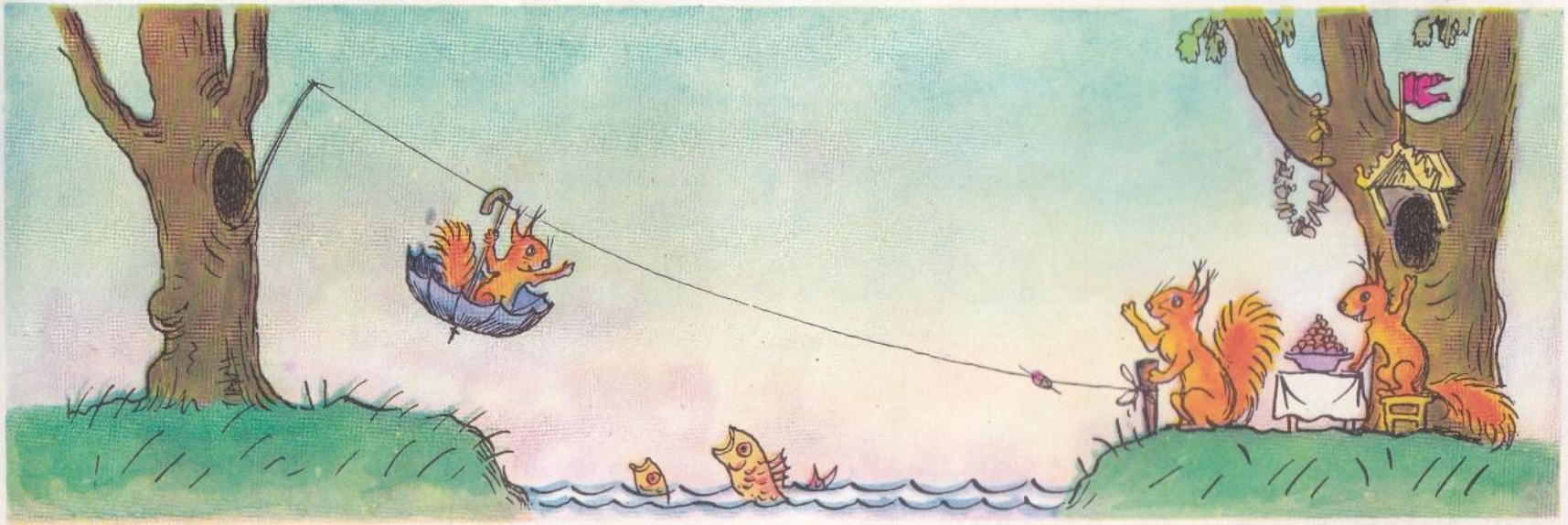

— Cum s-o trec? Vă spun acuș:
Legați sfoara de țăruș,

Și-n umbrela mea frumoasă,
Vin zburînd la voi la masă.

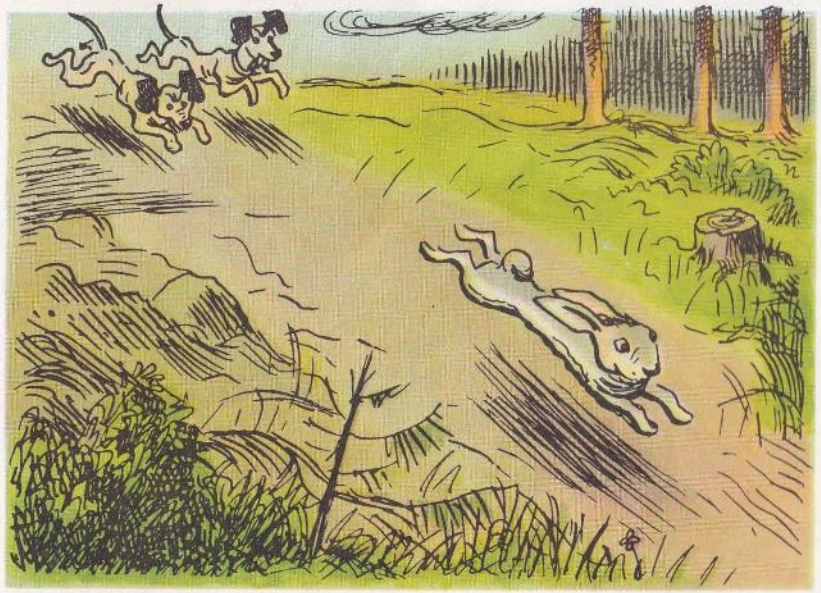

Doi cîini voinici, cu chip abraș,
Îl fugăreau pe iepuraș.

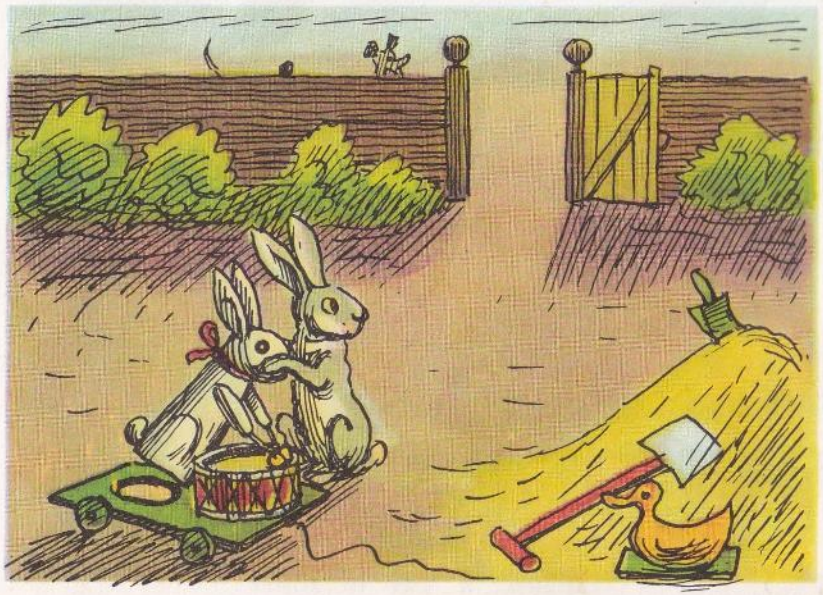

Un iepure la fel ca el.
Îl dete-n lături, frumușel,

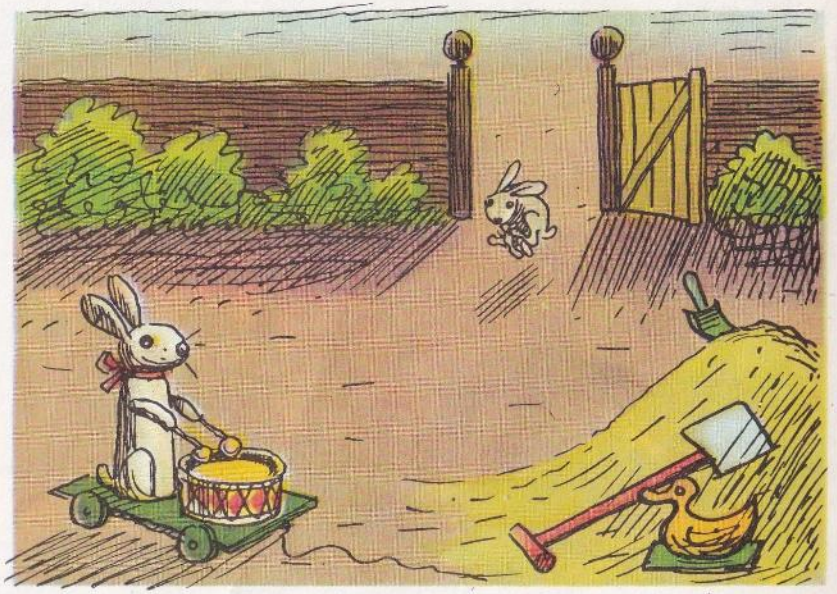

În curte, căutînd scăpare,
Zări o jucărie mare —

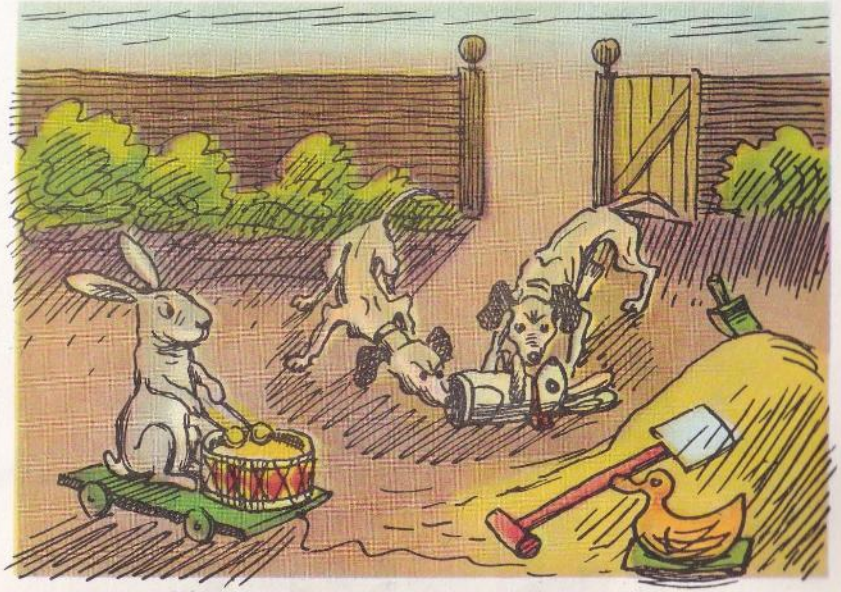

Și-i luă locul. Ia priviți:
Dulăii fură păcăliți!

— Stai, băiete, o clipită,
Să te-nghit, că sînt grăbită!

— Tanti mîţo, ai răbdare
Să mă fac un pic mai mare,

Și-o să fie, dintr-o dată,
Masa ta mult mai bogată.

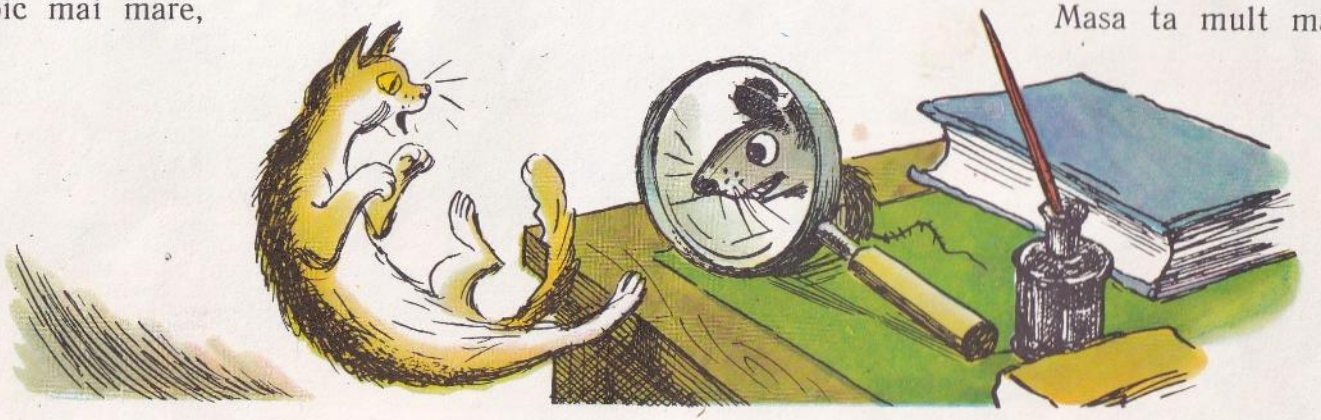

— Auleu! Ce arătare,
Monstru făr-asemănare!
Și, grozav prinzînd-o frica,
Leșină pe loc pisica.

Trei iepurași dansau de zor,
Dar tigrul sta în preajma lor...

Cînd vru să mi-i apuce-n gheară,
La elefant ei alergară.

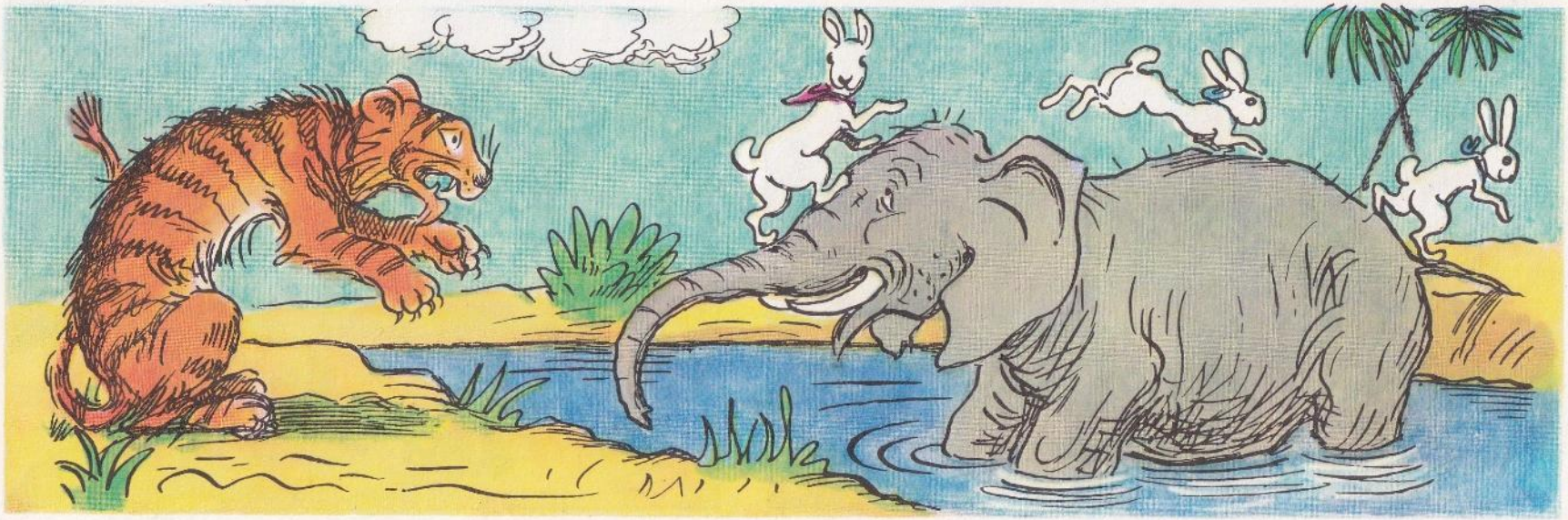

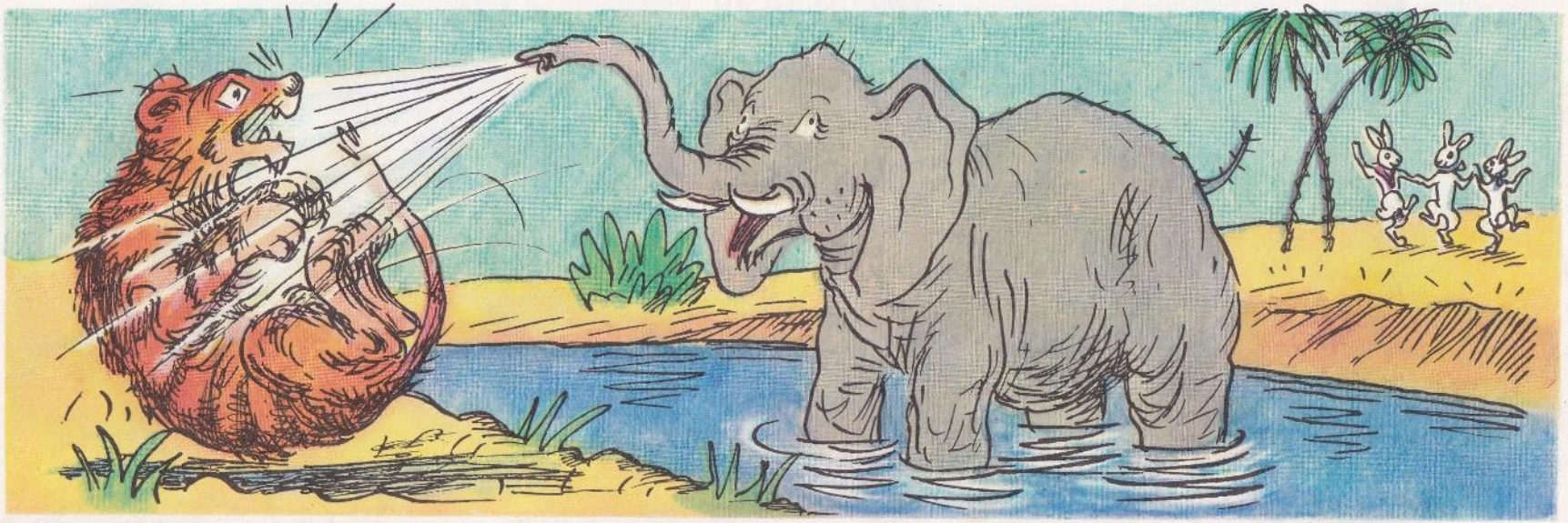

Pe trompa lui și pe spinare,
Trecură apa-n goana mare.

Și-n timp ce ei dansau frumos,
Pe tigru mi-l scălda vîrtos.

Copii, ghicit-aţi oare voi,
De ce ciorapii amîndoi,

Prin cîte-o săritură-naltă,
Pornit-au singuri către baltă?

Vîntul șapca mi-a luat-o

Și pe casă-a aruncat-o.

Dar, suind pe-această scară,

Șapca mi-am găsit-o iară.

LUPUL PRINS DE IEPURI ÎN CAPCANĂ

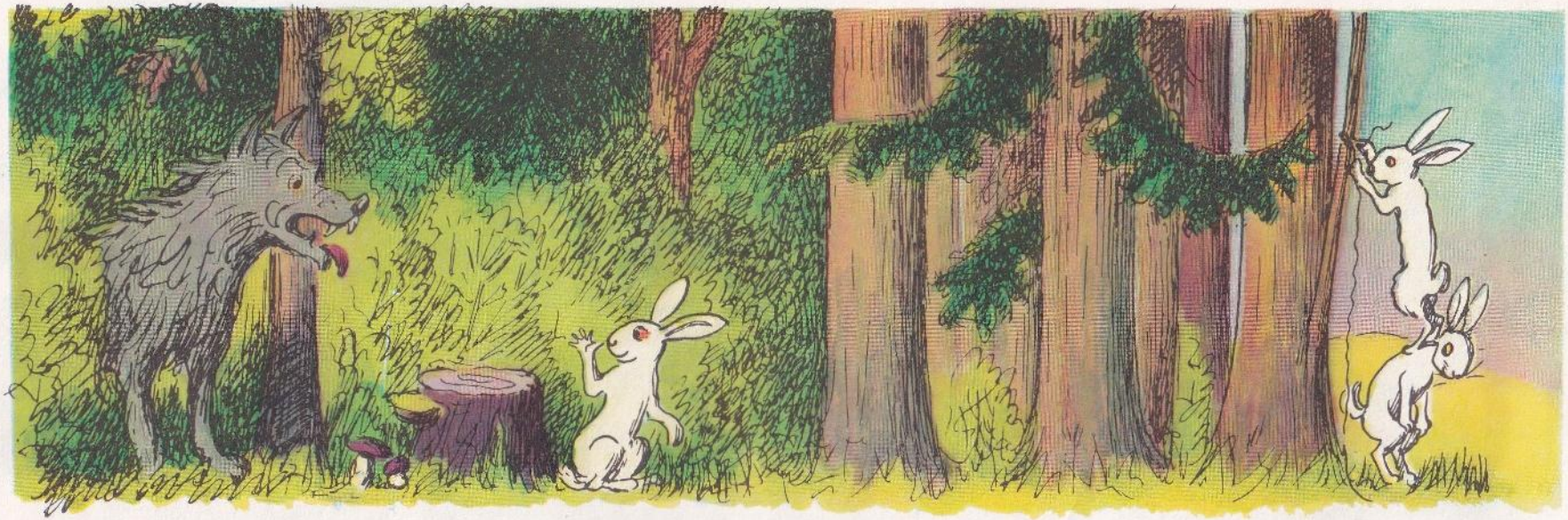

Lupul sur, pe iepuraș,

Vru să-l prindă mintenaș.

Dar, fugind după tocană,

Căzu singur în capcană!

CUM A FOST SALVAT PUIȘORUL

Căzu puiul în cîmpie,

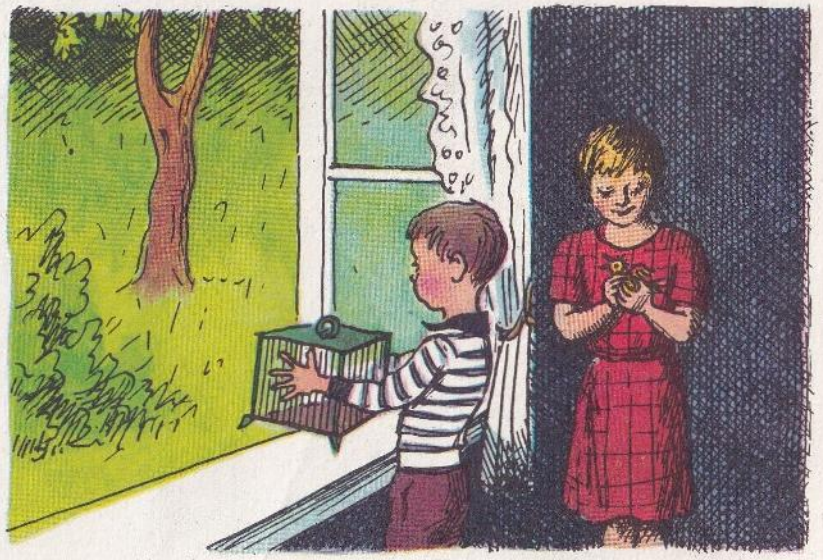

Și-l băgară-n colivie,

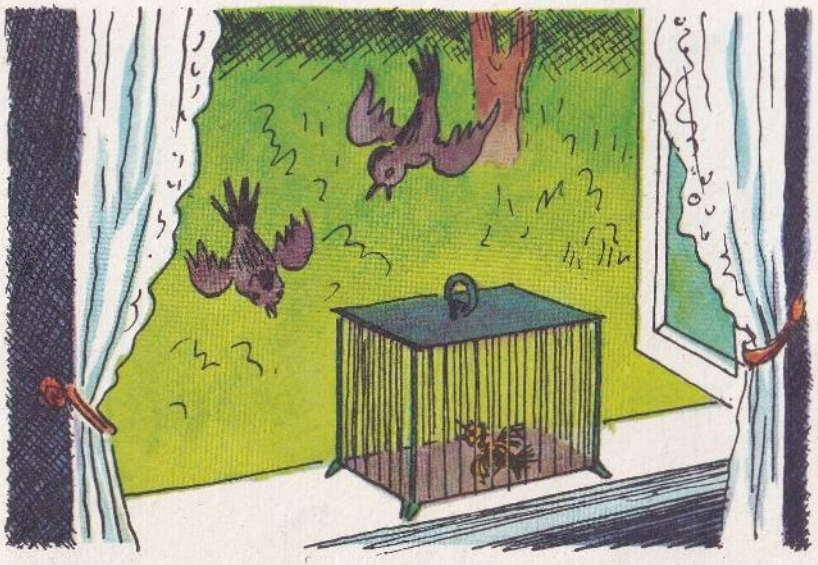

Dar părinții îl găsiră

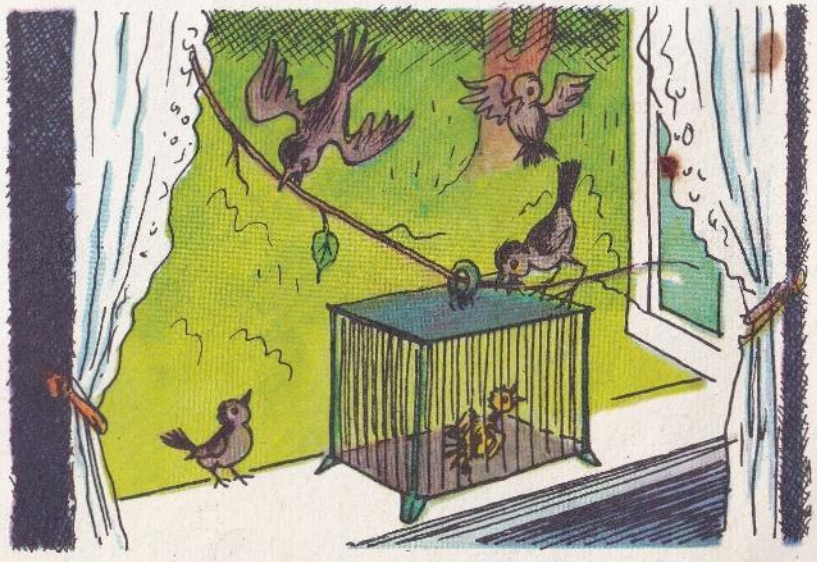

Și salvarea i-o grăbiră.

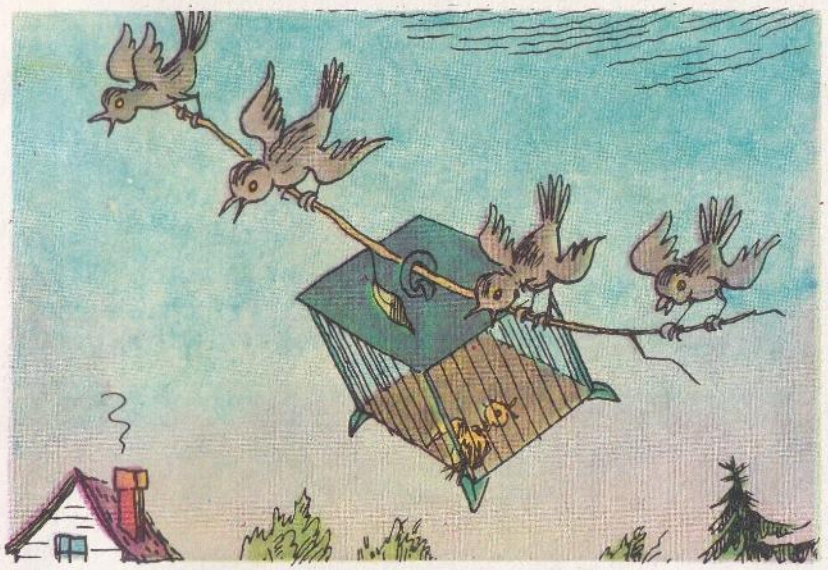

Colivia luară-n zbor

Şi-o lăsară pe-un răzor.

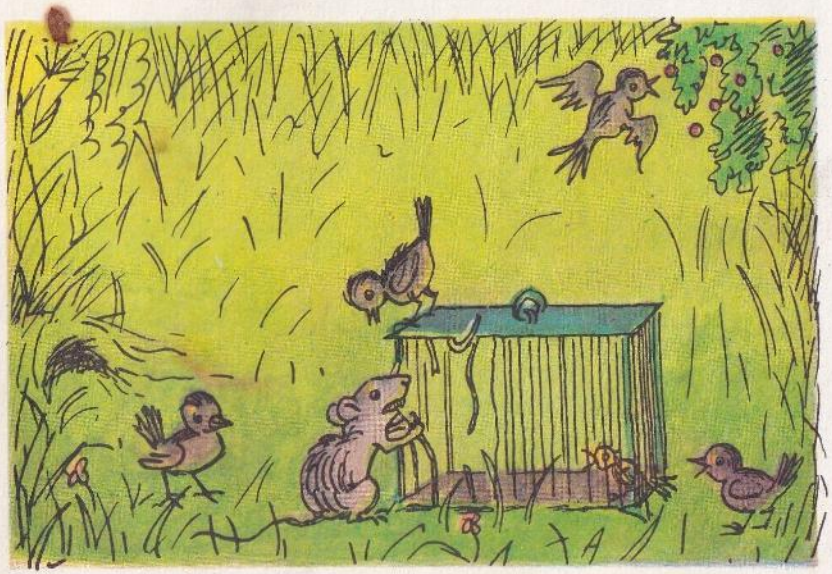

Iar Chiţ, meşter bun la ros,

Puiul dinăuntru-a scos.

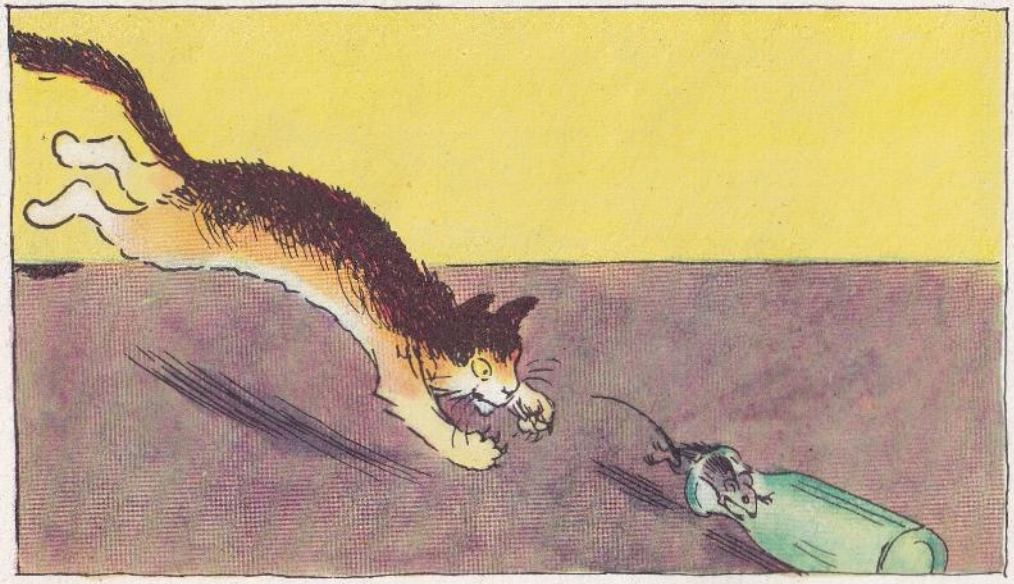

De motan, Chiţ-Chiţ fugi

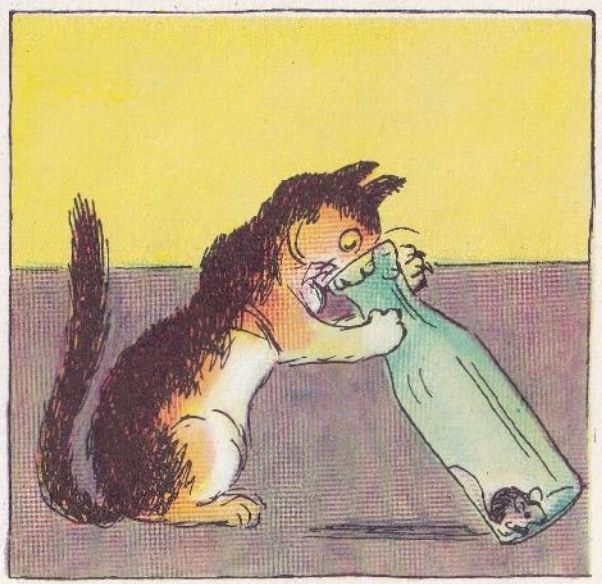

Şi-ntr-o sticlă se piti.

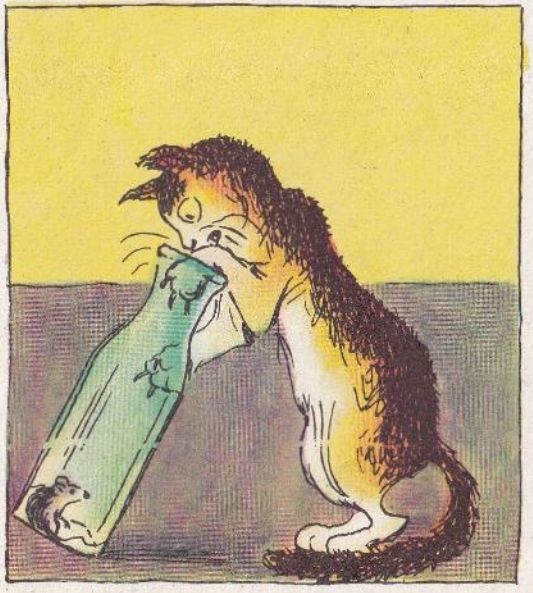

Motănaşul miorlăia,

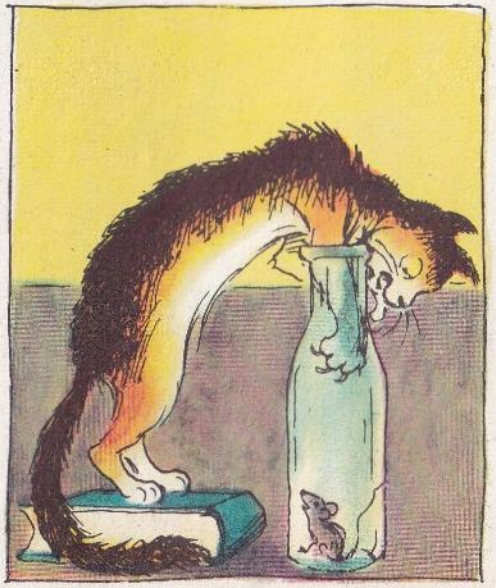

Să-l apuce se trudea,

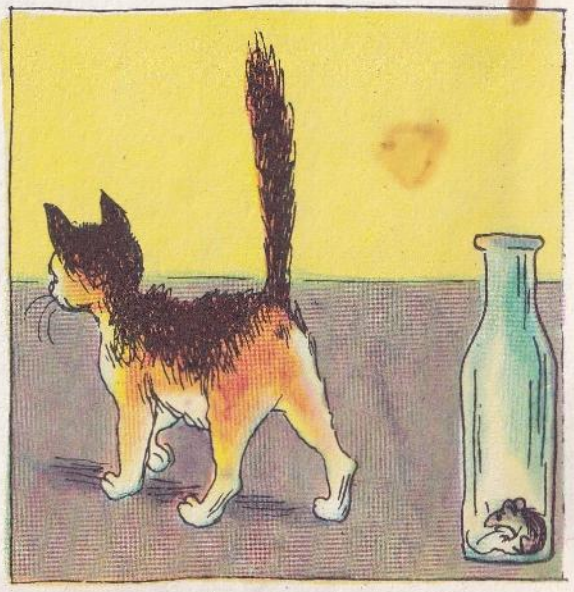

Şi deloc nu izbutea...

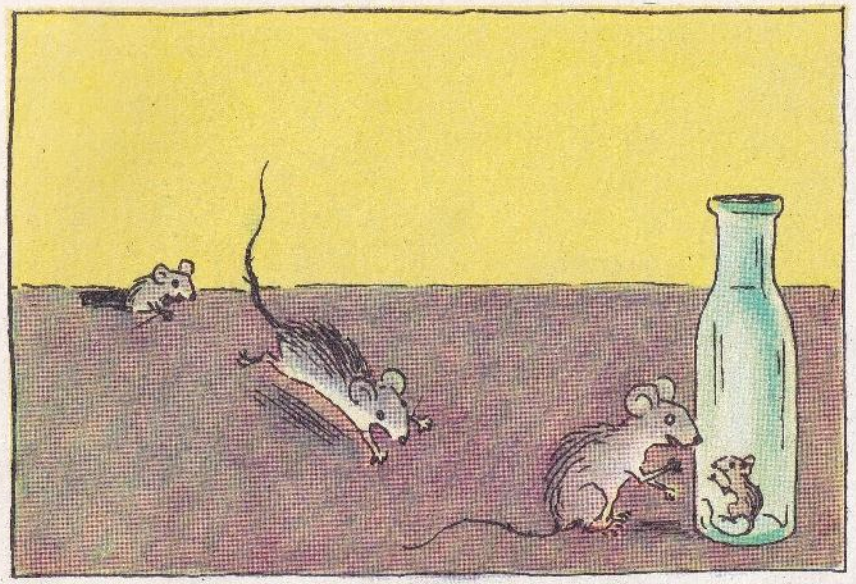

După ce plecă motanul,
S-adună, la pui, tot clanul,

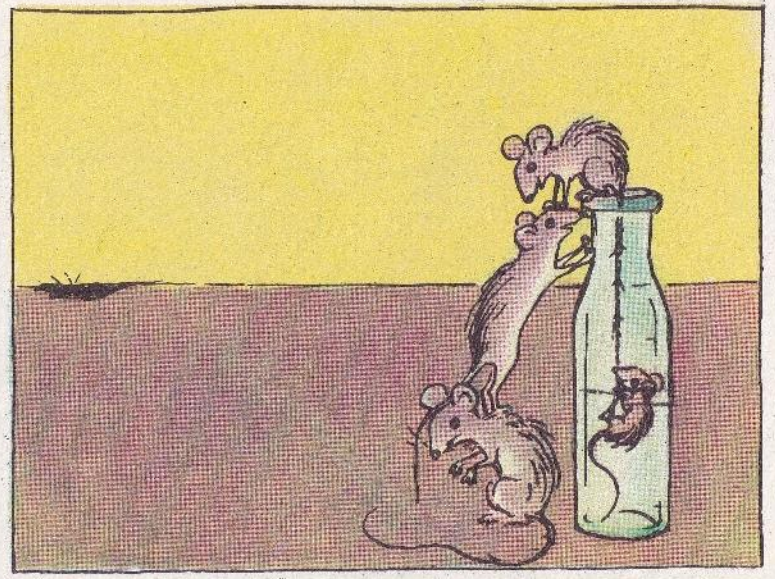

Și văzură-ți în ce fel
L-au salvat pe șoricel.

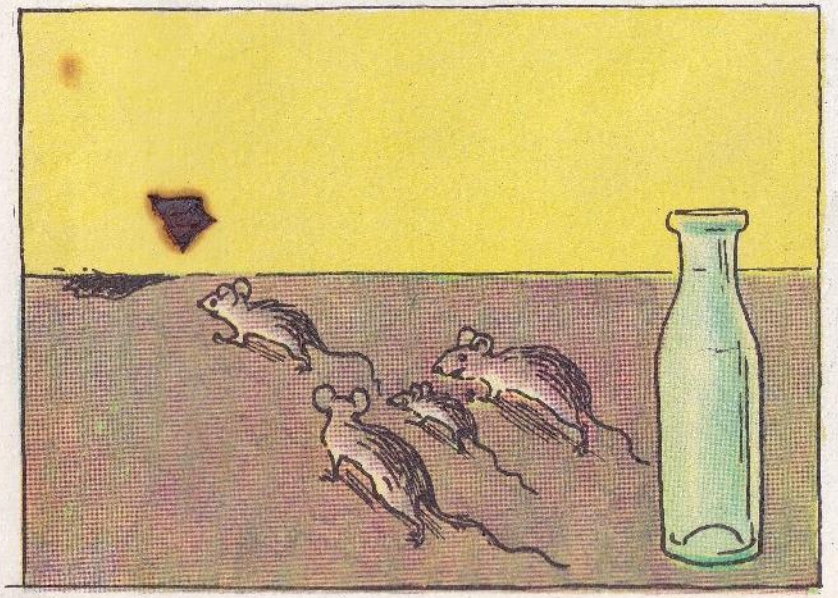

Șoricimea a fugit,
Iar motanul, revenit,

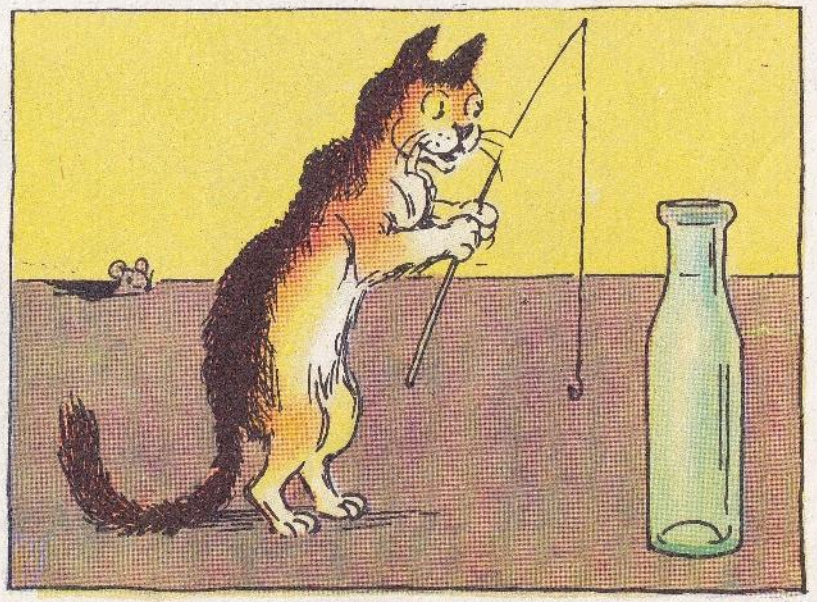

A rămas bătînd din buză:
Mutră bleagă și mofluză.

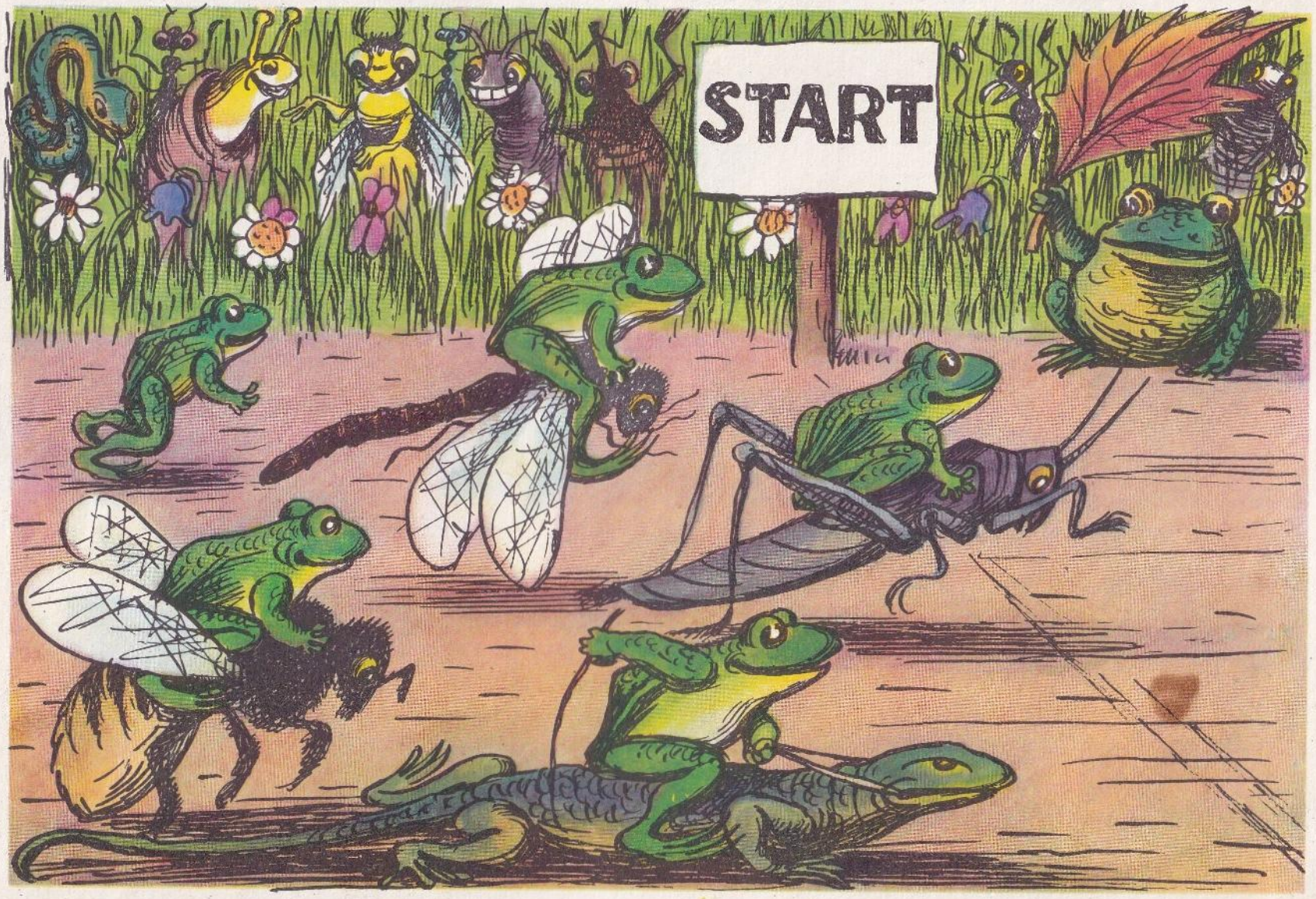

Toţi la start erau călare,
Doar brotacul mititel
Alerga pe jos. De-aceea,
Publicul rîdea de el.

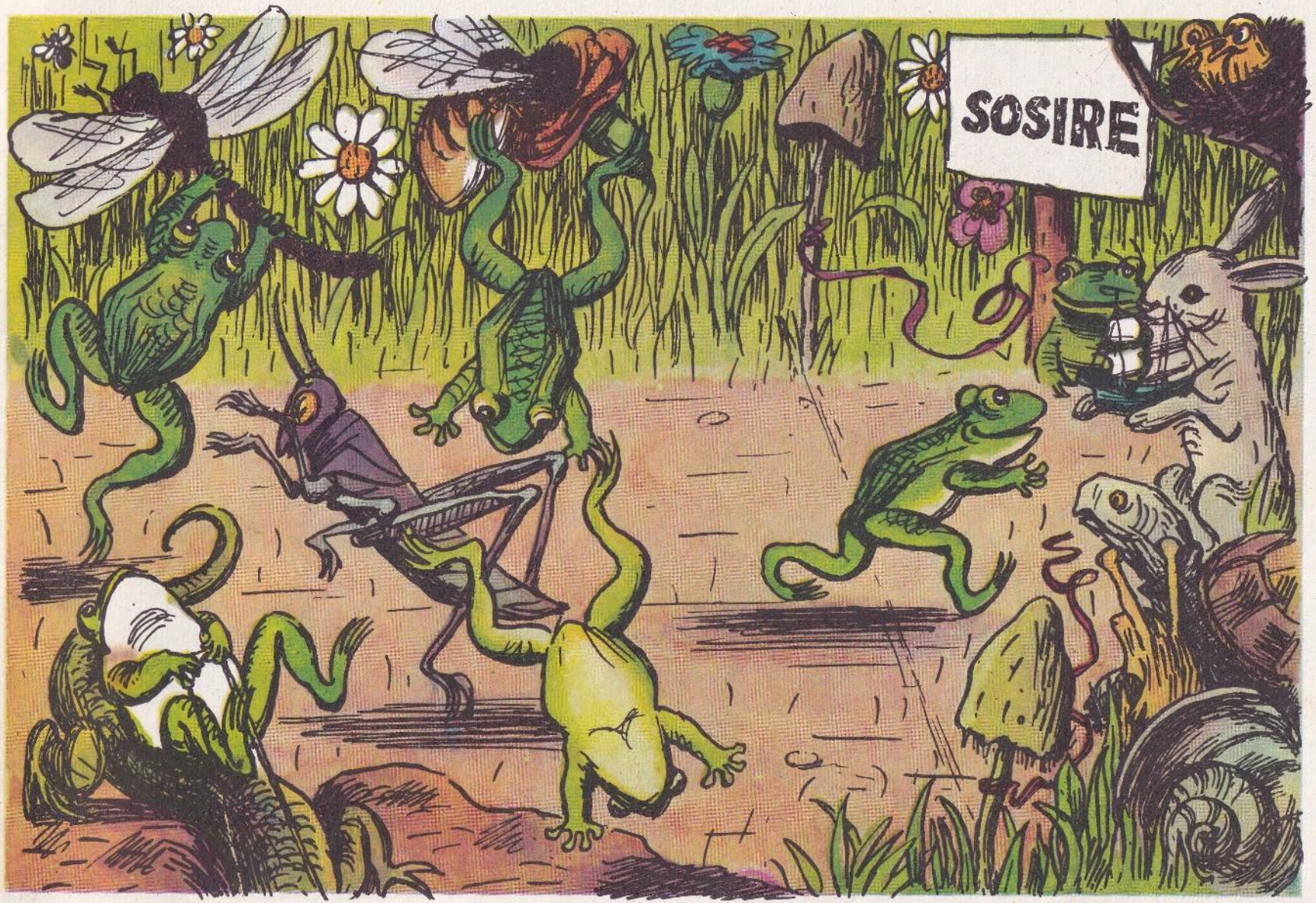

Dar apoi, ce tevatură!
Aţi văzut ce s-a-ntîmplat:

Călăreţii, toţi căzură,
Iar brotacul — premiat!

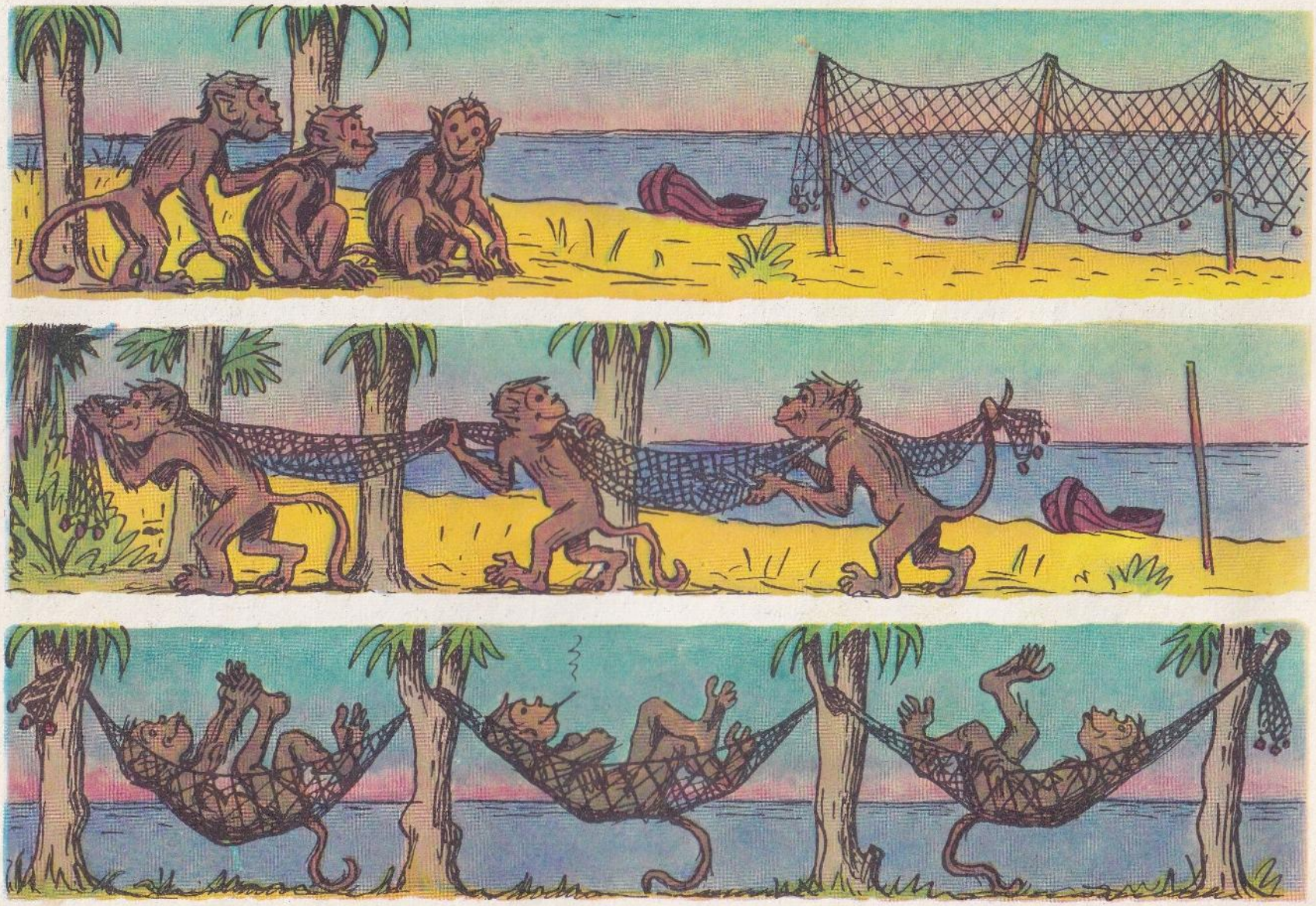

— Ce năvod frumos! Îmi place:
Tocmai bun pentru hamace.

Maimuţoii îl înşfacă
Şi pornesc, culcuş să-şi facă.

Seară. Stinsă-i orice larmă,
Maimuţoii vor să doarmă.

Traducere este realizată după cartea:

Н. Радлов „Рассказы в картинках", Детгиз, 1960г.

Lei 10

Tipărit în U.R.S.S.

© Traducere din limba rusă în limba română. Editura Progress, 1977